

مشروطه خواهان مترقبی از انتساب سرتجمین بمقامات مهم دولتی ناراضی شدند
بطرف اصفهان رهسپار شد و در جنگهای بادامک و شاه آباد باقشون ملی جنگید و در
جنگ سه روزه طهران با سرسرختنی بنفع محمد علی شاه فرد کرد بحکومت پزد و تعدیات
و تجاوزاتش بعدم فقیر آن ساهان باردیگر مشروطه خواهان طهران را بفغان در آورد
واز انتصابات دولت بنای خود را گیری و انتقاد را گذاشتند.

ناشی گری دولت جدید در انتساب اشخاص اه فقط در مجامع ملیون سوئ اثر بخشید
بلکه در بعضی از کشورهای مترقبی و جراید خارجه منعکس شد چنانچه روزنامه
دیلی تلگراف که بکی از جراید مهم انگلستان است نوشت حکایت که دولت جدید
برای ایالات و ولایات انتخاب نموده بجزیکنفر همکی از مستبدین قدیم هستند سپس
چنین مینویسد این مستبدین با بیشتری گذشته خود را فراموش کرده‌اند و چنان در
دربار خودنمایی میکنند که گوئی مشروطه را آنها بدست آورده‌اند.

روزنامه ماقن که از جراید مهم فرانسه است در سرقاله خود نوشت اگر مقصود
از مشروطه در ایران زمامداری رجال مستبد و درباریان معروف بود دیگر اینهمه
خواهی برای چه بود.

تعمیر خرابیهای مجلس

چون عمارت بهارستان در موقع بمباران مجلس بکلی ویران شده بود از طرف
هیئت مدیره ارباب کیخسرو و شیخ حسن خان معمار که بکی از مشروطه خواهان
بنام و در جنگ سه روزه فداکاری کرده بود و برادرش حسین خان مأمور تعیر و
ساختمان خرابیهای مجلس شدند و در اندک زمانی موفق شدند عمارت مجلس را بطریق
پسندیده تعیر و آماده برای روز افتتاح بنمایند کارهای و هنرمندی که شیخ حسن خان
در تغییر ستونهای حوضخانه مجلس که اطاق جلسه روی آن قرار دارد بدون آنکه
کمترین خرابی و صدمه به سقف آینه حوضخانه وارد بیاید از شاهکارهای معمار بست
که هنوز در اطراف آن گفتگو میشود.

فصل نو د و هفتم انتخابات پنجم

انتخاب نمایندگان مجلس شورای ملی در ریاست محیط امن و سلامت بدون تهدید و تطمیع و بدون مداخله متنفذین و مأمورین دولت در تمام نقاط مملکت آغاز و بدون برخورد با مانع یا حواضی بسرعت غیرمنتظره خاتمه پیدا کرد هر دم ایران با اشتباق و خاطر آسوده در انتخابات شرکت کردند و آزادانه هر کس را صالح برای نمایندگی میدانستند انتخاب نمودند.

حتی اشخاصی که مایل با انتخاب شدن بودند و باصلاحیت انتخاب شدن را داشتند کوچکترین تظاهر و تلاشی برای انتخاب خود و جلب توجه عامه نکردند فقط زعمای ملت عده‌ئی از افراد آزادیخواه را که کاملاً صالح برای نمایندگی بودند بدون کمترین فشار یا درخواستی معرفی کردند در طهران انجمان نظار از عده‌ئی آزادیخواهان معروف از قبیل حکیم‌الملک - صنیع‌الدوله - مستشار‌الدوله - حاجی سید‌نصرالله - مؤمن‌الملک تشکیل یافت و در بیان محیط آزاد و خالی از غرض و کشمکش انتخابات طهران خاتمه یافت. نمایندگان ولایات بتدريج وارد طهران شدند و برای شرکت آنها در ههام امور مملکتی تاییش از افتتاح رسمی مجلس از طرف هیئت مدیره که در قصر گلستان تشکیل میشد دعوت بعمل آمد.

ذکر وقایع

در آن ایام وقایعی رفع داد و حواضی پیش آمد که چون جنبه تاریخی آنها چندان مهم نبست ولی ذکر آنها خالی از اهمیت نمیباشد بطور اختصار در چند سطر نوشته و میگذرد.

در مشهد چند نفر بنام مشروطه خواهی کمیته سوی تشکیل دادند و چون با

انتخابات مجلس

حاجی شیخ جواد نامی که مرد بی‌گناه و معروفی بود دشمنی داشتند به بهانه اینکه مستبد است او را کشتند.

صمصام‌السلطنه از حکومت اصفهان استعفا داد ولی عموم طبقات مردم از دولت تقاضا کردند که استعفای اورا نیزیز نه دولت هم باحترام خواهش مردم از صمصام‌السلطنه درخواست کرد که از تصریح خود صرف نظر کند.

محمد علیشاه مبلغ گزاری بیانک روس مقروض بود و سفارت روس بدولت ایران فشار آورد که ییش از آنکه محمد علیشاه خاک ایران را ترک کند باید بدھی خود را بیانک پردازد دولت هم ناچار شد قروض محمد علیشاه را بعهده بگیرد.

محمد علیشاه کوشش بسیار کرده که در ایران بماند و بخارجه نرودولی هیئت مدیره بودن او را در ایران موجب بروز فتنه و فساد دانست و زیر بار تقاضای او نرفت و در نتیجه مذاکرات طولانی محمد علیشاه با شرایط چند منجمله دریافت سالیانه پنجاه هزار نومان با چند نفر از درباریان و بارانش خاک ایران را ترک کرد.

ظل السلطان که یکی از عوامل بدینختی مشروطه خواهان و جنگک میان دولت و هلت شده و در تحت حمایت انگلیسها بارویا رفته بود و از زمان ناصرالدین شاه خیال سلطنت را در مغز پوک خود میپرورانید و آرزوئی جز رسیدن با آن مقام نداشت هینکه از عزل محمد علیشاه آگاه شد دیوانهوار راه ایران را ییش گرفت و خود را برشت رسانید ولی در راه از طرف مجاهدین دستگیر و محبوس شد همه مردم یقین داشتند که سردار اسعد که در آن موقع وزیر داخله بود و قدرت پر کاری را داشت با تقام خون پدرش ایلخانی ظل السلطان را خواهد کشت ولی سردار اسعد نه فقط کینه‌جوئی نکرد بلکه وسائل استخلاص ظل السلطان را فراهم نمود و اورا آزاد کرد چنانکه نگذاریم که سفارت انگلیس هم برای استخلاص ظل السلطان مساعی بسیار بکار برد چون در آن موقع برای تقویت بنی‌هلالی دولت کمیسیون مخصوصی تشکیل شده و بجمع آوری اعانه از هنرمندان مشغول بود ظل السلطان هم پس از خلاصی از حبس با داشتن فروت هنگفت صد هزار نومان بعنوان اعانه بکمیسیون مذکور پرداخت.

فصل ود و هم

محسنه الساحتنه او طرف دواں حددید یا مالک آدریسا سخان انتخاب شد و با عده کمی
طرف نیز مرحر کب کرد سهام الدوله حاکم فادرس که لیاس مسر و طه حواهی دربر کرده
و بمقام امالک رسیده بود پس از ورود به سرار بواسطه تکمیر و بی الماقمی که از
حود شان داد موفق ناصلاح امور نشد و مردم طرابع و ساعر شهرار او را باد مسخره
گرفتند و اشعار مصححکی در هجو او سرو دید که بقل محاذل و محالس و موحب تهریج
مردم شده بود نایجار حاکم متکمیر و بالابو ارج حکمرانی مرکما و روایه طهران شد

زنگنه شهیدن مدیر روزنامه حبل‌المعتین

A black and white portrait of Sید حسن مدرس, a man with a full, dark beard and mustache, wearing a dark, traditional Persian robe (jacket) over a white shirt. He is seated, looking slightly to his left. The background is plain and light-colored.

مُؤْبَدِ الْإِسْلَام

دید و امتنانه همود

اصحاحات مجلس

مدیر حل‌المتین در شماره ششم روزنامه مقاله مفصل و تندوسری در تحت عنوان **اذا فسد العالم فسد العالم** در اعتقاد ارروحایی و معاسد اشغال ایران بحسب اعراب منتشر نمود و عوغا و آشوبی دریافت‌شده اتحاد کرد روحایی و متروکه حواه که حود را موحد و مؤسس متروکه مداد است و انتظار مداشتند که در اول کار مورد حمله و اعتقاد قرار گیرد و حدماً اشغال ناپسرا و حق اشنازی موافجه شود و ملاهای مستند هم که در گوش و کنار متروی شده بودند و عصی لباس متروکه حواهی در بر کرده در محاجع سر کت می‌کردند و منتظر فرصت برای حود بهائی و اظهار وحدت بودند مخصوص انتشار مقاله مذکور متفقاً صدا درآمدند و نای اعتقاد و مذکونی را از روئه مدیر حل‌المتین گداردند و آشوبی رمکار دیدند ملاهای مستند علم و اسلام را مر او را شته و رسانی مانتقاد گشودند و حتی عصی چون روش و صریح بستوابه انتظار عقیده کنند ما کتابه و اشاره می‌فهمایدند که دیدند وقتی ما مسکونیم متروکه مخالف اسلام است و متروکه حواهان دشمن روحاییت اند انتقام کرده و راه حطا ارتفته بودند بعده در اطراف مقاله مذکور سر و صدایاند شد که حسی روحاییون بصف اشرف هم صدا درآمدند و ردوت محارات کساد را که ایمکونیه مطالعه منسق مکنند تفاصیل کردند سردار منصور و رستم لگران در هشت مدیره باحضور وررا و عده‌ئی از ماسدگان منتخب مجلس موصوع را مطرح کردند که آخوند مادا (کاظم حراسی) در ای حاوگزی از شرائمه کویه مطالع و محارات موسس گان آن محاره کردند بودند فرآمدند که اسلک از دفتر اهمیت موصوع عین مقاله را نظر حواسند گان هرس دهند.

اذا فسد العالم فسد العالم

مات ار ای که در قاریع تمدن دا گوی سقت و سکانی را بوده وارد و تاریخ تمدن و افتادار دول او لیه در عداد ممالک در گرد ده محسوب بود و ارسلانی در گهء العالم باع همکرفت و حرایح می‌ستاند همواره مرکر علوم و صنایع بعیشه بود حدا وندان حرفت و صنایع ار ای آثار در گئی و علوم دماغ حود را در صفحه حال و سطح صبور می‌قوش و در عمارتی که ار سعه عالم بشمار است بیاد گار گداردند.

فصل نود و هفتم

چنانچه بناهای تخت جمشید و بناهای داریوش کبیر نعونه شوکت و اقتدار سلاطین آن عصر میباشد اقتدارات سیروس کبیر ازین‌النهرین تا حدود سندراء در تحت سلطه واقتدار خود داشت و قریب صد ملیون نفوس ایران آن عصر بود ایران بر نیمی از دنیا حکومت میکرد این بود حال نژادی ایرانی و سلاطین ایرانی در راه استقلال و حفظ شرافت و قومیت خود موقعیکه تزلزل باستقلال ایران وارد آمد فقط هنگام هجوم اسکندر بود که علو همت و دلاوری ایران استقلال رفتگان را عودت داد و شرف پایمال شده را برگردانیدند.

لکن بدترین موقعیکه شرف قومیت و استقلال ایران را مضمحل و نابود ساخت همان وقتی بود که قوم وحشی جزیرة‌العرب و بادیه‌نشینان و نژاد سوسمار خوار عرب بر ایران حمله آوردند اینکه هزار و سیصد سال است که نژاد ایرانی میخواهد پشت خود را از زیر سنج خرافات آنان خالی نماید و هر چند که یک نفر اولاد خلف ایران قیام ننماید و میخواهد ملت قدیم و قویم را از تحمل شاق و زحمات رقیت و عبودیت و قید خرافات خلاصی بخشد اندک زمانی موفق شد باز سنجی در جلو راه ترقی ایران میافتد چنانچه دلاور شجاع نادر شاه افشار ا جانب را که برای تسخیر ایران حمله میبردند بیرون کرده و باصلاح و انتظام داخله پرداخت و چند نفر از ملا نمایان که دعوی برتری نموده و لاف حجه‌الاسلامی میزدند آنها را گرفته خاموش نمود و شیخ‌الاسلام را به قتل رسانید و موقعه‌جات را خالصه نمود.

هرچه ملاها گفتند ما اسباب فتح و غلبه تو بر اعدا گشیم و از برگت دعای ما بود که تو محمد افغان را اخراج و باعده قلیل موفق به فتح هندوستان شدی ما لشکر دعا و چند خدا گشیم آتشیر دل گفت اگر وجود شما منشاء اثربود چرا قبل از ظهور فادری اسباب رفع تسلط اجانب را بر اموال و نفوس خود فراهم نمودید نایلشون و قیکه با پیر اطوی دیدیا پ بزرگ را که بر حسب معمول در جلوس پادشاهان تاج سلطنت بر سر آنها مبنهاد و نقدبشن مینمود و قیکه پاپ خواست تاج بر سر نایلشون بگذارد شمشیر از کمر کشید و گفت هر کس جواب این نیغ آبدار را بدهد میتواند بر سلاطین سر بری پیدا کند و تاج شاهنشاهی بر سر شان نهد. بکی از دوره‌های با اقتیخار و شرف ایران همین عصر سعادت است که ملت ایران

انتخابات مجلس

پای افتخار بر فرق فرقدان مینهند و از ائر علو همت و شجاعت و شهامت قهرمانان حریت و دلاوران آزادی دعوی نیکنامی بر عالمیان مینماید بدینختا به پاره‌ئی از کنه معقدان اوهام هنوز چنان تصور می‌کنند که با این طلوع آفتاب تمدن و ترقی و تابش شمس حریت و سعادت اهالی بیدار ایران هنوز وجود آغازرا در عالم وقعي مینهند یا آنها را مایه قیام کرامت لايتناهی مینهندارد و یا اذ کار شبانه روزی آنها را باعث ابدی دنیا میداند و بواسطه تدبیسات و مردم فربی می‌خواهند بر سر مردم سوار شوند مردم ایران هم بمقتضای تدین فطری بحسن قبول استقبال نموده و عرض و ناموس خود را باشان می‌سپارند همین شفالان رنگین شده و منم طاؤس علیین شده مشغول تحصیل مال و مثال می‌شواد حرکات و ارتكاباتی در حکمه های آنها بظهور میرسد که از وحشیهای افریقا که آدم خوارند بروز نمینماید و اگر خیلی منصف باشند رفع ظلم را محض پیشرفت مقاصد خود محول بظهور حجت عصر مینمایند.

استدعا می‌کنم پس از خواندن این عرایض آنها را پیچیده زیر حصیر نگذارید و دست خود را بهم سائیده لاحول می‌خواهید و مایه افتخار خود را این فدائید که شصت سال در کنیح مدرسه زیسته و عاقبت پس از فراتت با اسم مشروعه بازی عوام‌الناس را القاء نموده و از جاده ترقی و تعالی ام زنده خارج مینماید کو رساله‌های شما در تشویق ملت بعلم و صنعت کو مقاله‌های شما از بازپرسی خرابیهای علکت در حقیقت شما ظالمید ما مظلوم شما مقصريد و ما قاضی ای مقصران بیشوا ای ظالمان از روی سهو و انصاف کنید و ترجی باین بیچارگان نمائید و آن دلیل کی بخود آید امروز اگر بدیده تحقیق بشکرید با این همه خرابی و بدینختی شماها را ابداً کلث تان نمی‌کنند و روزها به سعاده شریعت دم از بزرگان دین میزند و شبهها جاده عناد ولجاج می‌بینند ظلام را به اثم و عدوان معادت می‌کنند.

تا کی علماء تمايان در هر بلد جلو دکان خدا دکان باز کرده و بمعادت چند نفر حکمه گردانها احکام اسلام را متعیس و مردم را رفگ کرده خود و ملت خوبیش را بلکه اسلام و اسلامیون را ازد بیگانه آلت سخریه و استهزا فرمایند چرا مانند آیت الله

فصل نود و هفتم

فی الاتام آقای آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و آقای مازندرانی و علمای عتبات عالیات
دامت ظلهم دست از آستان بیرون نمیآورید چرا نوی کوچه و بازار عمبور میکنید عبا بر
سر میکنید که از حال هردم واقع نشود این تجاهل همان تجاهل کبک است که سر
خوش را ذبر بر ف میکند و گمان میکند صیاد او را نخواهد دید مساد طبیعت سخت
تیزبین و توخ چشم است و دبال شما را رها نکرده و دست از دامن شما نخواهد برداشت
و شمارا بدیوان عدل الهی خواهد کشید.

عبارا از سر بیفکنید تا نیک بیینید عمامه را اندک کوچک بینید تا گوشاهی
مبادرکرا مگرفته روشن و واضح او بیلای مظلومین را بیینید و بشنوید اگر باور نمیکنید
و حضور نان ثابت نشده شاهد عادل هم داریم شیخ . . . و آقای سید سعیاده کش بصدق
مقالات شاهداند عادلتر از اینها تمام خوردہ بینان عالم و نکته منجان اسرارند تا امر وزیر
دو فقره اقدام بزرگ در استحصال آزادی ملت نمودند اول آیات الله بجعف اشرف ثانی
سرداران ملی و غیوران وطن و این دو قوه بزرگ جسمانی و روحانی دست بددست
یکدیگر داده تارفع هر مرکز بروز استبداد و حیوشه کثیف دربار را بخلع پادشاه
ماضی یاک نموده اند.

خوب است برای استحکام همان آزادی در آن آنقدر قتل نفوس و نیم اموال
شده است در اقامه اخاف و مجازات مخالفین معنم و مکلا کوتاهی نشود تا اساس حرمت
ابران فنا نابذیر و در کمال سر نان و جربان باشد و چنان‌له اعمال خائنان وطن برباده
در باری موجب همه بدبختیها سوده و حرکات هلا نمایان نیز در حرمت قممافراید و
قلب حرمت خواهان را بدرد مبارزه من جمله و قابع زنجان و حرکات شروعت نخرسب
کننده دلار فریانعلی است که مفصلأ عرض شود تا فارئین گرام بدانند که ما را جنگر
از کجا کباب و حال چرا خراب است و در آنیه فکری برای شرح صفتان ببدمن بنمایند.

۱۱۱

پس از فرائت نلگراف آبت الله خراسانی و شکایات جمعی از روحانیون و مقاله
فوق در هشت مدرره و شکایات رسمی بمقامات قانونی روزنامه حبل المتنین برای همیشه

انسحابات مجلس

توقیف و مدبیر آن سید حسن برای دو سال محبوس گردید.

مرتبه ۲۷

تلگراف آیت‌الله خراسانی و مقاله روزنامه حبیل‌المتین و اعتراضاتی که از طرف جمعی از روحانیون و طبقات ذی‌علاقة ب موضوع در هیئت مدیره قرائت شد صدرالعلماء که در تیک‌نفسی میان همکنان خود ظاهر نداشت برای جلوگیری از خطری که سید حسن حبیل‌المتین را تهدید می‌کرد گفت کسی که این مقاله را نوشته از طهران فرار کرده و ربطی ب مدیر حبیل‌المتین ندارد و مشارالیه بی‌گناه است عاقبت سید از طرف مقامات فائزه نیخت تعقیب قرار گرفت و در تیجه روزنامه حبیل‌المتین برای همیشه توقیف و مدیر آن به دو سال حبس محکوم و در ابیار دولتی واقع در قسمت شمالی ارک که حبس مخفی بود در دوره استبداد هزارها بی‌گناه در آن محبس جان سپرده بودندز قدانی شد.

دو ماه از دوره حبس مدیر حبیل‌المتین گذشته بود که نگارنده پس از خاتمه تحصیلاتم در خارجه با ایران مراجعت کردم مدیر حبیل‌المتین توسط شیخ علی فرندي

شیخ علی فرندي ناطق‌المله

معروف بناطق‌المله از نگارنده تفاضا کرد که در محبس از او دیدن کنم این علاقات که در حدود دو ساعت بعلول انجامید برای من بی‌نهایت دردناک بود واز بدینه که بس از سالها فداکاری در موقع کامیابی و طلوع آزادی تسبیب سید بیچاره سده بود بسیار متأثر شدم و با او وعده دادم که تمام توانایی خود را برای تجات او بکار خواهم برد سید گفت که چون بکار من جنبه دینی داده‌اند دولت و نمایندگان مجلس قادر باستخلاص نیستند و فقط آقا سید عبدالله بهبهانی که دارای مقام عالی روحانیت و قیادت ملت است میتواند من بی‌گناه را از این بدینه و حبس غیرقابل تحمل تجات بدهد.

فصل نود و هفتم

نگارانده بدون فوت وقت بزیارت مرحوم بهبهانی رفت و چون آن مرحوم از دوستان واقعی و باران صمیمی ملک‌المتكلمين بود و بی‌نهایت نسبت بنگارنده اظهار محبت و مهربانی می‌کرد استدعا کردم بپاس دوستی با بدروم وسائل استغلال‌اص مدبیر حبیل‌المتبین را فراهم کند مرحوم بهبهانی چون پدر مهربانی هرادر آغوش گرفت و صورتم را بوسید و در حالیکه قطرات اشک در روی ریش سفیدش می‌چکید بایک حال قائل گفت تو بسادگار ملک‌المتكلمين هستی مطمئن باش که کمال کوشش را برای استغلال‌اص مدبیر حبیل‌المتبین که گناه زیادی هم ندارد خواهیم کرد در نتیجه اقدامات مرحوم بهبهانی مدبیر حبیل‌المتبین پس از چند روز آزاد شد.

کمیسیون برنامه دولت

پس از اعاده مشروطیت و برقراری حکومت ملی مهمترین موضوعی که دریش بود اقدامات اساسی و کارهای اصولی و روشن کردن سیاست خارجی و تعیین خط مشی داخلی و برآوردن آرزوهای ملی و جبران خرابی و خسارات دوره انقلاب چندین ساله بود. تهیه این برنامه مهم در خور مطالعه و دقت و اطلاعات زیاد بود بهمین جهت در هیئت مدیره هذا کرده شد که پیش از افتتاح مجلس شورای ملی و تعیین هیئت دولت برنامه جامعی تهیه شود و دولتیکه زمام امور را درست خواهد گرفت اجرای برنامه مذکور را پس از تصویب مجلس شورای ملی و جهه همت خود قرار دهد.

برای منظور فوق کمیسیونی بنام کمیسیون برنامه از مهمترین رجال مشروطه خواه که ذیلاً نام آنها از نظر خوانندگان می‌گذرد از طرف هیئت مدیره انتخاب شد. ناصرالملک - صبیح الدوله - تقی زاده - ممتاز الدوله - مشیر الدوله - مؤمن الملک و اسدالله میرزا شهاب الدوله بسمت مخبر کمیسیون انتخاب گردید.

هیئت مذکور روزها برای تهیه برنامه جامعی که تمام آرزوها و اصلاحات ممکنه را در برداشته باشد صرف وقت کرد و در نتیجه يك برنامه جامع و کامل و مترقبی که در خور انتظارات ملت بود تهیه نمود و پس از رسیدت یافتن مجلس و انتخاب سیهدهار برنامه وزرا و انتخاب وزرا در دسترس دولت گذارد و دولت هم برنامه مذکور را تقدیم

انتسابات مجلس

مجلس کرد و مجلس با رضایت خاطر آن برنامه جامع و کامل را تصویب نمود . ولی هتسفانه برنامه پیکه با آن همه زحمت و دقت تهیه شده بود بواسطه نفوذ اجنب و کارشناسیهای دولت روس و اختلافات داخلی که از همان زمان شروع شده بود جامه عمل نیوشید و برنامه در کنج فراموشی دفن شد .

اینکه نوشتم بواسطه مداخله اجنب بر قامه دولت اجرا نشد و آرزوهای ملت جامه عمل نیوشید گزارف گوئی نکرده ام و راه حقیقت پیموده ام زیرا در همان موقع که دولت و ملت برای ایجاد امنیت کوشش میکرد و وسائل افتتاح مجلس شورای ملی را فراهم نمود قشون روس از دشت بطرف قزوین رهسپار شده بود و منجیل را اشغال نموده و در همه مجاہدگر بندی هبکرد و پایتخت مملکت را تهدید نمود و در آفریاد بایجان بطوریکه در فصل آینده خواهم نگاشت بدستیاری سران ایلات و طرفداران محمد علیشاه هوجیان عصیان و اغتشاش و خوفزی را فراهم نموده و اکثر شاهزادگان و رجال پیشوافه بیرق روس را بالای سرخانهای خود برآفرانته بودند و حتی از پرداخت حالیات بدولت استنکلف میکردند .

فصل نو و هشتم

افتتاح مجلس شورای ملی

مردم طهران و سرداران و رهبران ملت علاقه‌مند بودند که مجلس شورای ملی، که با آن وضع فجیع ویران شد و از میان رفت باشکوه بسیار گشایش یابد و کعبه آمال ملت با جلال و عظمت بیشتری تجلی کند و شاه جوان که منتخب ملت بود با کوکه مجلس را افتتاح کند این بود که با شوق و شغف بی سابقه تمام شهر را آئین بستند و برق سه ریگ ملی را بر سر در عمارات و خانه‌ای پاخت با هزار در آوردند و وسائل چراغان را بطور بیسابقه فراهم کردند.

عصر دوشنبه اول ذی‌قعده ۱۳۲۸/۱۷ از صد هزار نفر زن و مرد طهران در خیابان‌های که معتبر موکب شاهانه بود جمع شدند و کلیه قوای دولتی و ملی با نظم و فریب دو طرف خیابانها قرار گرفتند و رجال معروف و شاهزادگان و علماء و زعمای ملت و رؤسای اصناف و تجار و سفرای خارجه و مخبرین اکثر جواب معرف جهان در عمارت بهارستان منتظر ورود شاه بودند.

شاه در کالسکه سلطنتی از جلو و کالسکه محمد حسن هرزه و ایعهد از عقب و کالسکه نایب السلطنه پس از آن در میان هلهله شادی و کف زدن هزارها نفر مردم پاخت با طرف بهارستان روانه شدند سرداران و هیئت دولت و هیئت مدیره در مدخل مجلس احترامات لازمه را نسبت به شاهی که خود اتهخاب کرده بودند بعمل آوردند پس شاه وارد اطاق آئینه شد و در محل رسمی که معین شده بود جای گرفت عضدالمالک قایب السلطنه اطلق افتتاحیه را که بنام شاه تهیه شده بود و با خط جلی نوشته بودند به سپهبدار داد و سپهبدار خطابه شاهانه را فرالت کرد و مجلسیله با آن وضع از میان رفت پس از رسیدن خون هزاران نفر دو باره گشایش یافت.

افتتاح مجلس شورای ملی

خطابه شاه

بسم الله تعالى شأنه العزيز بنام خداوند آزادی بخش و بتوجه باطنی ولی عصر
عجل الله تعالى فرجه بمبادر کی و میمنت مجلس شورای ملی افتتاح میشود عالی خروشه
ایران که قردن عدیده و خصوصاً این عصر اخیر را با کمال سکوت و سکونت گذرانده بود
بالاخره باقتضای قریت فکری و ترقی و مدارک عقلیه ملت بطي دوره انقلاب ناگزیر قدم
گذارده و در مدت سه سال این بحران عظیم را با تها رسانید و عقبات ابتدائی لازمه را
برای تکامل پیموده و شکر خدا را که ختم بهتر گذشته و با کمال سعادت و خوشوقتی
اینک امروزه بینیم که مجلس مبعوثان ملت که نخستین دارالشورای ملی این سلطنت
عظیمی و دوره نتیجه زحمات طاقت فرسای یک ملتی است بهمت و مساعدهات خود ملت و
حسن مساعدت خیرخواهان ایران افتتاح میشود امیدواریم که وکلای مبعوثه با کمال
جد و خلوص نیت و بهمان غیرت و فعالیت که مملکت را با این سعادت رسانیده مدواعت
کرده وظائف مقدسه خود را بامواطیت و باریک بینی حسن ایفا نموده دولت من سعی
بلیغ وجد و افی خود را در تأمین و تنظیم مملکت و ترقی مدارج مدیت صرف خواهد نمود.
نهایت خوشوقتم از اینکه دولت جدید ترقی پرورد و جالب قدر شناسی ملت و
محب امنیت و آسایش عمومی گشته اغتشاشات جزئی نیز که از طرف بعضی از اشرار
خائف از اعمال خویش سرزده در بعضی از نقاط در شرف قلع بوده و دولت من باعزم
راسخ مصمم تصفیه آنست.

مناسبات خارجه - بسیار خوشوقتم که مناسبات دوستانه ب دول کاملاً برقرار
و مستحکم است و از حسن نیت آنها در پیشرفت وضع جدید بسیار خشنود و دوام
استحکام آنرا درآمده امیدواریم.

قشون خارجی - نگرانی و ملاحی که از حضور قشون خارجی در ایران برآذهان
مستولی است با حسن جریان مذاکرات دوستانه و تضریب مواعید صریحه و نتیجه حسن
که در این باب مشاهده مینمائیم اطمینان کامل داریم که بزودی رفع میشود.

پرگرام آمده - برای شروع باصلاح اساس مملکت و تشکیل حکومت هنرظامه

فصل نود و هشتم

نخست و کلای ملت وزرای دولت باید اولین هم خودرا مصروف تغذیم ادارات و ترتیب تشکیلات آنها مطابق اصول مالک متمنده بقدیریج خصوصاً در اصلاحات مهمه در مالیه مملکت و تکمیل نظمیه و امنیه و تأمین طرق و شوارع نموده مطابق پروگرام مفصله که هیئت وزرای ما در اصلاحات لازمه فوري بمجلس پیشنهاد خواهند نمود با سرعت ممکنه بیان حسن ما و مقاصد ملت را که در همه موجبات آسایش ملت و داعث است حکم مشروطیت که موافق روح اسلامیت است بموضع اجراء خواهند گذاشت.

خانمه از خداروند توفیقات و کلا و مبعوثان ملت را مستثنا نموده متنمی مزید شوکت واستقلال و سعادت ملت هستیم.

تشکیل جلسه

دوم ذی قعده جلسه مجلس بر راست سنی ابوالحسن هیرزا شیخ الرئیس تشکیل یافت و پس از نطق مختصر با دعايت کامل سجع و قافیه چنانچه شیوه رئیس سنی بود شروع با انتخاب هیئت رئیسه موقتی و شعبات شد و در نتیجه مؤنمن الملک بر راست و مستشار الدوله و حسین تقیخان نواب به نیابت ریاست انتخاب شدند و شیخ غلامحسین معز الملک هیرزا اسدالله کردستاني و فخرالعمالک بعنشي کری انتخاب گردیدند.

سپس شعب برای رسیدگی باعتبار نامه ها انتخاب گردید همان شب در میدان چهارستان که با وضع مطلوبی آراسته و زینت شده بود چراغان و آتش بازی مفصل با حضور نمایندگان و هیئت دولت و کلیه معارف و ملیون بعمل آمد.

انعقاد جلسه رسمی مجلس شورای ملی

روز انعقاد اولین جلسه رسمی مجلس شورای ملی چند نفر از نمایندگان بر جسته و پر شور بیاناتی راجع به فیروزمندی که نصیب ملت ایران در راه آزادی و برقراری مشروطیت شد ابراد کردند و از کسانی که در راه آزادی فدا کاری نموده بودند حقوق شناسی و بنام ملت ایران تشکر گردند.

تقی زاده نمائنده تبریز نطق مفصلی ایراد کرد و از اکثر شهدای راه آزادی با تجلیل و احترام نام مردم و آنان را مردان زنده جاوبdan خواند.

افتتاح مجلس شورای ملی

سپس حاجی سید نصرالله تقوی بپا خاست و بیانات مفصلی از مساعدت و مجاهدین که حجج اسلام لجف اشرف و روحانیون مشروطه خواه در راه وصول به آزادی نموده بودند حق شناسی کرد و فام هر یک را بزبان آورد و از مجلس شورای ملی تقاضا کرد تقدیر نامه‌ئی بنام ملت از هر یک از آنها تصویب و ارسال گردد.

بعد ونوق الدوله آغاز سخن نموده و از جانبازی مردم تبریز و سرداران ملی در راه آزادی نطق مهیجی ابراد کرد و در نتیجه سپاسنامه ذیل را پیشنهاد نمود و نمایندگان مجلس شورای ملی با تفاق تصویب نمودند.

حاجی سید نصرالله تقوی

مجلس شورای ملی جانباز بها و فداکاریهای جنابان ستارخان سردار ملی و باقرخان سالار ملی و سایر غیر نمندان تبریز را نخستین علم آزادی و خلاصی ملت ایران از قید اسارت و رفتار ارباب ظلم و عدوان میداند و از مصائب و شدایدی که آن فرزندان غیور وطن و سایر اهالی غیر نمند آذربایجان برای سعادت ابدی و نیکنامی ایران تحمل کرده‌اند تشکرات صمیمانه عموم ملت ایران را تقدیم میدارد.

سپس مختار الدوله که در موقع بمعباران مجلس رئیس مجلس بود بپا خاست و از کوشش‌های سپهبدار و مجاهدین گیلان و سردار اسعد و بختیاریها تشکر و قدردانی نموده و از مجلس استدعا کرد که تقدیر نامه ذیل را تصویب نماید مجلس با پیشنهاد فوق موافقت کرد و تقدیر نامه پیشنهاد شده را تصویب نمود.

فصل نود و هشتم

تشکر نا مه

مجلس شورای ملی از فدا کاری و مبارکات غیر تمندانه حضرت سپهبدار اعظم و رؤسا و افراد مجاهدین و حضرت سردار اسعد و رؤسای ایل بختیاری که محمد آزادی ایران از قید اسارت ورقیت ارباب ظلم وعدوان گردید و زحماتی که در راه ایران کشیدند تشکر صمیمانه ملت ایران را تقدیم مینماید.

یک نفر دیگر ازو کلا از مدیران جراحت ملی که در راه آزادی فدا کاری کردند منجمله از مدیر روزنامه حبل المتن نام برد و گفت امیدوارم این قدردانی مجلس کیفر سید حسن حبل المتن که فعلاً در حبس است سبکتر گرداند دیگری از کوششهایی که مجاهدین فرقه از در راه آزادی ایران نموده بودند حق شناسی کرد.

انتخاب نایب السلطنه

بطوری که خوانندگان این تاریخ در نظر دارند پس از خلم محمد علی میرزا و برقراری سلطان احمد شاه سلطنت مجلس عالی عضدالملک را موقتاً تا افتتاح مجلس شورای ملی به نیابت سلطنت انتخاب نمود و عضدالملک در مدت چند ماه وظیفه خعلیه خطا لی سلطنت را عهده دار بود و در افتتاح مجلس هم با همان سمت حضور پیدا کرد.

اینکه مجلس افتتاح شده بود و باید بر طبق اصول پارلمانی دولت استعفا بدهد و دولتی که مورد اعتماد مجلس باشد سرکار باید بنای چار پیش از هر امری میباشد نایب السلطنه انتخاب شود و پس از انتخاب نایب السلطنه رئیس دولت انتخاب و کابینه وزراء تشکیل گردد.

در آن زمان برای احراز مقام نیابت سلطنت جز دو نفر دیگری در نظر نبود و مجلس و مردم هم بهمین دونفر نظر داشتند یکی عضدالملک و دیگری ناصرالملک.

عضدالملک مردی بود موافق مؤدب با شخصیت مورد اعتماد و احترام عموم طبقات ملت و رجال دولت و در خیرخواهی و ملت دوستی او کسی تردید نداشت و از بد و ظهور مشروطیت طرفدار حکومت ملی بود و از محمد علی شاه بیزاری میجست و هر گاه ملت ایران را قوم با طایفه ای پیغمداریم باید عضدالملک را شیخ الطایفه نامید.

افتتاح مجلس شورای ملی

ناصرالملک یکی از رجال محرب^۹ و سیاستمداران نامی و دارای تحصیلات عالیه بود و از سالهای پیش از طلوع مشروطیت بقانون دانی و قانون خواهی و اصول پرستی و تجدد

خواهی معروف بود و در میان رجال انگلستان

که مهد تعلیم و تربیت او بود معروفیت بسزائی داشت عضدالملک از اول

جوانی از عهده دار شدن مقامات دولتی امتناع داشت و از زمان ناصر-

الدین شاه ریاست و در حقیقت کدخدائی ایل قاجاریه و شاهزادگان که بصدهزار نفر میرسید

عهده دار بود و صدور وقت و وزرای عصر نسبت باوکمال احترام و اکرام را مرعی میداشتند.

ناصرالملک پس از خاتمه تحصیلاتش در کامبوج با ایران آمد و

عکرد بمقام حکومت و وزارت رسید و در دوره سلطنت محمد علیشاه رئیس وزرا شد و پس از آنکه در حبس محمد علیشاه افتاد و بوسیله سفیر انگلیس نجات یافت باز پیا رفت

ناصرالملک

فصل نود و هشتم

و در استبداد صغیر با آزادیخواهان مهاجرهم فکر بود و پس از اعادة مشروطیت باافق ممتاز الدوله بابران باز کشت.

و کلای مجلس با آنکه این دو شخصیت را صالح برای احراز مقام نیابت سلطنت میدانستند قبیت بهر یک هزاریانی فائل بودند که باتکلو آن مزايا یا یکی را بر دیگری رجحان میدادند.

عنه‌ئی ازو کلاه عقیده داشتند که نایب‌السلطنه که در حقیقت پادشاه است و تمام وظائف سلطنت را عهده‌دار است باید مورد احترام عموم ملت ایران باشد و همه دسته‌ها و طبقات اعم از مشروطه طلب یا مستبد، شاهزاده یا کاسب با و اعتماد داشته و از او حرف شنوی و اطاعت داشته باشند و این شرایط بطور کامل در شخص عضدالملک موجود است.

دسته دیگری از وکلا در جال مشروطیت عقیده داشتند که بزرترین مشکل ایران حل سیاست خارجی و بیرون کردن قشون اجنبي از خاک ایران است و قاسیاست خارجی مملکت روشن نشود و قشون خارجی از ایران بیرون آرود دولت ایران موفق بکمترین اصلاحی نخواهد شد و ملت ایران روی آسایش وامنیت را نخواهد دید و از تعتمد مشروطیت و آزادی برخوردار نخواهد گشت و ناصرالملک یک‌گانه مرد سیاستمدار و مطلعی است که قادر است این مشکل حیانی را حل کند و از راه سیاست قشون دوس را از ایران برآورد.

این اختلاف و کشمکش نظری چند روزی میان وکلای ملت وزعمای امت در جریان بود تا آنکه ناصرالملک قدم در میان نهاد و این مشکل را باز خود گذشتگی حل نمود.

در همان روزی که انتخاب نایب‌السلطنه در مجلس مطرح بود ناصرالملک پا خاست و نطق مفصلی در اطراف اوضاع داخلی و سیاست خارجی ایران کرد و در خاتمه پس از آنکه از نماینده‌گانی که می‌خواهند او را بمقام نیابت سلطنت بر سانند اظهار تشکر و قدردانی نمود و بطور صریح دروشن گفت مصلحت مملک و ملت ایجاد می‌کند که حضرت اشرف آقای عضدالملک که مورد اعتماد و احترام عموم طبقات ملت ایران می‌باشند از طرف

افتتاح مجلس شورای ملی

نمایندگان ملت به قیابت سلطنت انتخاب بشوند تأثیر بیانات ناصرالملک سبب شد که اختلاف نظر از میان نمایندگان ملت رخت بریند و هنگی در انتخاب عضدالملک به نیابت سلطنت متفق بشوند و در نتیجه عضدالملک با اکثریت قریب با تفاق از طرف مجلس شورای ملی به قیابت سلطنت انتخاب شد بعد از انتخاب نایب‌السلطنه هیئت دولت برپاست سپهبدار اعظم وزارت داخله سردار اسعد وزارت مالیه و توق‌الدوله و وزارت عدلیه مشیرالدوله وزارت معارف صنیع‌الدوله تشکیل و به مجلس معرفی و مورد اعتماد قرار گرفت سپهبدار وزارت جنگ راهمنهادار شد و علاوه‌السلطنه وزیر خارجه و سردار منصورهم عهده‌دار وزارت پست و تلگراف گردید.

انتخاب هیئت دولت

پس از فتح طهران جمعی از مشروطه خواهان عقیده داشتند که سپهبدار و سردار اسعد از قبول وزارت و شرکت در هیئت دولت خودداری کنند و در هیئت مدیره و سپس در مجلس عضویت داشته باشند و بر دستگاه مجریه نظارت کنند و با نفوذ و محبوبیتی که در میان ملت ایران داشته دولتها را کمک و راهنمایی نمایند بدون آنکه مسؤولیتی بر عهده بگیرند منطق این طبقه از مردم متکی براین اصل بود که باید مقام و موقعیتی که این دو سردار ملی در نتیجه فداکاری بدست آورده بودند مصون و محفوظ بماند و عملکت برای هیشه از قدرت و نفوذ آنها استفاده کند و شرکت آنها در قوه مجریه و آلودمشدن آنها در کشمکش‌های سیاسی و جزء و مدهای حملکتی سبب خواهد شد که پس از چندی از کارکنار برآورده و عملکت از نعمت وجود آنها بی‌نصیب شود پس از افتتاح مجلس این فکر بیش از پیش قوت گرفت و مطری فدار پیدا کرد ولی نایب‌السلطنه و اکثریت وکلای مجلس باین منطق قافع نشدند و معتقد بودند که در آن وضع آشفته و مشکلات کوئا کون بغيراز سپهبدار و سردار اسعد دیگری قادر باصلاح امور نیست و هرگاه آنها شانه از زیر بار مسؤولیت خالی کنند هملکت دچار بحران و مشکلات خواهد شد عاقبت سپهبدار برپاست دولت را پذیرفت و کابینه را بشرح ذیل تشکیل داد و به نایب‌السلطنه و مجلس شورای ملی معرفی کرد.

فصل نود و هشتم

سپهبدار رئیس وزرا و وزیر جنگ - سردار اسعد و وزیر داخله - صنیع الدوله
وزیر معارف - وثوق الدوله وزیر مالیه - مشیر الدوله وزیر عدایه - علامه السلطنه وزیر
خارجه - سردار منصور وزیر پست و تلگراف .
مستوفی‌المالک که در کابینه موقتی قبل وزیر مالیه بود از شرکت در کابینه
امتناع کرد و بنا بتقاضای نایب‌السلطنه وزارت دربار را پذیرفت .

فصل نو د و نهم

آذربایجان

اینک موقع آنست که باقاق خواندگان این تاریخ شهر مصیبت دیده تبریز باز گردیم و بواقع و حوادثی که پس از ورود قشون روس در آنسامان روی داده آگاه شویم و از کار و احوال مردم ستمکشیده آن دبار جویا گردیم.

بر طبق توافق هیان آنجمن ایالتی و فرسول روس و انگلیس قرار براین شد که قشون روس در دو فرسخی شهر تبریز جای گیر شوند و از ورود شهر و تماس با اهالی خودداری نمایند سردار ملی و سalar ملی و رؤسای ملیون از رئیس قشون روس (ژنرال استارسکی) دیدن کردند و با آنها اطمینان دادند که از طرف مجاهدین رویه خصمایه نسبت بقشون روس اتخاذ نخواهد شد و کوچکترین مزاحمتی برای آنها فراهم نخواهد گردید ولی روسها که کمتر باست بقول و قرار خود بودند و جز اشغال شمال ایران و مداخله در امور ویا بهتر بگوئیم فرماندهای مخصوصی نداشتند پس از چند روز خانه بصیرالسلطنه را که دارای عمارت متعدد وسیعی بود و در نزدیکی آنجمن ایالتی واقع شده بود اشغال کردند و عده‌ئی سرباز روسی در آنجا جای دادند و دسته درخیابانها و کوچه‌های شهر بگردش در آمدند و از تحقیر و تعدی نسبت بمردم خودداری نکردند.

روز فوردهم اردیبهشت گفتند که یکنفر سرباز روسی که در روی بام عمارت کشیک میداده مورد اصابت گلو له یکی از هر دان شهر قرار گرفته و بسختی مجردح شده این پیش آمد را دستاورد نموده سربازان روسی بدون هدف بنای تیراندازی گذاردند و در نتیجه حاجی محمد صادق نامی مورد اصابت گلو له قرار گرفت و کشته شد ژنرال روس برای مجردح شدن سرباز روس ده هزار تومان از آنجمن مطالبه کرد و مردم بدیخت با آنکه بواسطه کشته شدن حاجی محمد صادق بسیار فاراحت و خشمگین بودند برای

فصل نود و نهم

آنکه بجهانه ئی بدست روسها ندهند چهار هزار تومن جمع آوری کرده و برای ژنرال روسی فرستادند.

روز بیست و سوم اردیبهشت بنا به فشار روسها انجمن ایالتی اعلان کرد که کلیه مجاہدین باید خلع سلاح شوند و احده حق ندارد با اسلحه در شهر آمد و شد کند و تفنگهای دولتی را نیز تحویل ابار دولتی ندهند با اینکه مجاہدین امر انجمن را بدون مقاومت اطاعت کردند عده قوی سرباز روسی بکوچه و بازارها ریخته و هر که را که مسلح یافتد گرفته کتک زند و خلم اسلحه نمودند و چند نفری را هم حبس کردند گفته میشد که سربازها از خالی کردن جیب و بغل کسانی که بدستشان میافتدند خودداری نمیکردند.

دو روز بعد باز بنا به فشار روسها انجمن اعلان کرد که کلیه سنگرهای در دوره انقلاب ساخته ویرپا کشته باشد از میان بروند مجاہدین شروع باجرای امر انجمن نمودند ولی سربازان روس خودسرانه به سنگرهای ریخته و بادبنا میت بنای خراب کردن سنگرهای را گذاردند و از این راه خسارت پسیار بخانهای که در جوار سنگرهای بود دارد آوردند. سپس روسها به نقشه برداری شهر پرداخته و پس از تهیه نقشه شهر رئیس قشون روس کتاب از انجمن و نایب الاباله خواست که صورت جامعی از کلیه اسلحه و توپ و تفنگ و فشنگ و بمب دستی که موجود است در اختیار او بگذارد.

از آنچه در بالا گفته شد بدتر این بود که جمعی نامردان پست فطرت خود را تحت حمایت قشون روس در آوردند و برق اجنبی را بر سر درخانهای خود برافراشته و بنای بدرفتاری و کج کرداری را با مردم گذارند و با نکاء سرتیزه قشون دشمن بی شرمیها کردند که ذکر آن موج شرمندگی و سرافلندگی هرایرانیست.

روز هشتم خرداد سربازان روس حاجی علی اسفلی آبادی را که می ازد و حانیون هش رو طه خواه بود و در دوره انقلاب فداکار بها کرده بود دستکبر نمودند و بمسکرگاه روسها برداشتند و اوراباخواری حبس کردند و پس از چند روز تحت الحفظ بر روسیه فرستادند فردای آن روز یوسف نامی را که با بکی از نیعت الحمام به روسها دعوا وزد و خورد کرده

آذربایجان

بود دستگیر و خانه او را با دینامیت خراب کردند.

اقدام برای دستگیر کردن ستارخان و یاقرخان

روسها برای آنکه کاملاً بر آذربایجان استیلا پیدا کنند و انتقام از کسانی که در راه آزادی فدا کاری کرده بودند بکشند در خیال دستگیر کردن سردار ملی و سالار حلبی برآمدند چنانچه در کتاب آبی منعکس است چون گرفتار شدن آن دو مرد نامی بدست قشون اجنبی در حکم سرفکون ساختن پرچم آزادی بود اعضاء انجمن سخت هتوحن شدند و چون نمیخواستند از راه جنگ و سیز با روسها برآیند چاره را در این دیدند که سرداران در سفارت عثمانی متخصص شوند ستارخان ذیر بار تخصص تعریفت ولی اصرار انجمن او را وادار کرد که با تفاق یاقرخان بسفارت عثمانی پناهند شوند. از آنروز به بعد روسها به بهانه های مختلف از قبیل سیم کشی تلفون و تلگراف چند عراده قوب در بعضی نقاط حساس شهر قرار دادند و دسته های مستحفظ در خیابانها گماشته سپس به بهانه گرم بودن هوایی که در دو فرسخی شهر اردو گاه داشتند پیاغ شمال منتقل نمودند.

پیش آمد اردبیل

پس از آنکه رشیدالملک حاکم اردبیل با مر محمد علیشاه قشونی از ایلات جع کرد و بطرف گیلان حرکت نمود بطوریکه در فصل انقلاب گیلان نگاشته شد چنان شکستی از مجاهدین گیلان خورد که اردویش متفرق شد و خود اوهم فراری گردید کمیته ستار که زمام امور انقلاب گیلان را در دست داشت حسین زاده را باید عده مجاهد مأمور فتح اردبیل نمود.

حسین زاده عده نئی سوار و تفنگچی از سرای گرد خود جمع کرد و با مجاهدینی که از گیلان همراه داشت وارد اردبیل شد یک عده از انقلابیون ففراز هم باو ملحق شدند و در اندک زمانی موفق بتصريف شهر و اطراف آن گردیدند و انجمن ولايتي را تشکيل دادند و نام مشروطیت زمام امور آن ساها را بدست گرفتند و چون برای گردش چرخ امور احتیاج بپول داشتند باشدت هر چه تمامتر از جمعی متمويلین مبالغی گرفتند و مقداری

فصل نود و نهم

تفنگ و فشنگ خریداری کردند و یک قدرت قابل ملاحظه‌ئی بوجود آوردند از طرف دیگر رحیم خان با فوای چندین هزار نفره و چند عراده توپ که در اختیارش بود از جمله تا تو زیک تبریز را میدان تاختت و تاز قرار داد و بنام طرفداری از محمد علیشاه از هیچ‌گونه جنایتی فروگذار نکرد و با جمعی از خوانین و سران ایل شاهسون عقد اتحاد و اتفاق بست و خود را برای حمله باردبیل مهیا مینمود.

در همان موقع طهران بدست مشروطه خواهان فتح و محمد علیشاه در سفارت روس متخصص شد و خبرالسلطنه والی آذربایجان گشت و ستارخان و باقرخان و چند نفر دیگر از معاریف و سرداشتہ‌های مجاهدین که در قنسولگری عثمانی پناهنده بودند از قنسولگری بیرون آمدند.

بورود آذربایجان خبرالسلطنه مطلع شد که رحیم خان و رؤسای ایل شاهسون بطرفداری شاه مخلوع با هم متعدد و هم قسم شده‌اند و خیال حمله باردبیل را دارند. چون در آن موقع دولت قشون نظامی مرتبی نداشت خبرالسلطنه از تظر سیاسی و از نظر موقعیت و شهرتی که ستارخان در میان ایلات آذربایجان داشت از او تفاضل کرد که به اردبیل رفته و نظم و ترتیب را در آن نقطه حساس که کاملاً مورد تهدید قرار گرفته بود برقرار نماید.

موضوع را با انجمان ایالتی در میان گذاشت و بنایخواهش خبرالسلطنه و انجمن ستارخان آن مأموریت را که در واقع دون مقامش بود پذیرفت و با سیصد نفر مجاهد و چند نفر از دوستان مورد اعتمادش از آن جمله یار محمد خان ذرماشی حسین خان برادر یار محمد خان میرزا محمد علیخان باوارف میرزا علی اکبر خان عطابی حاجی اسماعیل آقا امیر خیزی و میرزا اسماعیل خان بکانی روز ۲۳ شعبان بطرف اردبیل حرکت کرد در سراب اسماعیل خان سرابی بخلاف سابق مقدم ستارخان را کرامی داشت و برادرش را با دوست نفر سوار در تحت اختیار او گذارد.

در روزهای اول ورود ستارخان باردبیل چند نفر از خوانین شاهسون بشهر آمدند و اطاعت خود را از دولت جدید اعلام داشتند ولی درخفا بدنیاری روشهای و چند نفر

آذربایجان

از اتباع محمدعلیشاه که از طهران فرار کرده به آذربایجان آمده بودند عهد و اتحاد میان رحیم خان و رؤسای ایل شاهسون امیرعشایر خلخالی و کلیه خوانین قره‌داغ بسته شد و همگی خود را برای حمله باربیل و طرفداری از شاه مخلوع آماده نمودند.

ستارخان که رفتار ظالمانه حسینزاده و مجاهدینیکه با او بودند نمی‌یستدید امن داد که مجاهدین خلع سلاح شوند و پی‌کار خود بروند این عمل ستارخان که حقاً بک رفتار عادلانه‌ئی بود در آن موقع که دشمن بدخواه با بیست هزار سوار و پیاده اطراف شهر را گرفته بودند تأثیر بدی بخشید و با بهتر بگوئیم چندان عاقلاً است و از روی مصلحت بود و در نتیجه عده‌ئی از مجاهدین جنگجو که کمال احتیاج بوجودشان بود متفرق و بعضی نامردانه باردوی دشمن ملحق گشتند.

پیش از آنکه رحیم خان و رؤسای ایلات قام پرده باربیل حمله ببرند تلگراف ذیل را بتوسط قنسول روس بشاه مخلوع مخابره نمودند و پاافشاری خود را در راه خدمت‌گذاری پشاویکه در سفارت اجنبی پناهنده بود اعلام داشتند.

سفارت روس توسط چناب جلال‌التمآب اجل جنرال قنسول دولت بهیه رویه دام اقباله بخاک پای مبارک اعلیحضرت اقدس محمدعلیشاه ازو احنا فدا مدیست این مشروطه طلبان بنای بلو و قتل و غارت را گذاردند.

اول جمعی از علما و سادات تبریز را بقتل رسانیدند در اردبیل هم چند تن از علما را بقتل رسانیدند چنانچه در طهران هم جمعی از بزرگان دین و سادات را کشتند این مشروطه خواهان با جمعی قفقازی و ارمنی هدست شده و بقتل مسلمانان و سادات و روحانیون قیام کرده‌اند بهمین علت سه کروز مردم آذربایجان عموم خوانین و رؤسای قراچه‌داغ و عموم خوانین قوجه بگلو و کدخدایان طوایف شاهسون متفق شده و انشاء الله چهاردهم همین‌هاه بطرف اردبیل رهیار و ناچان در بدن داریم نخواهیم گذارد کسی در جانی از مشروطه اسم ببرد و در خدمت‌گذاری راه شاه جان خود و کسان خود را فربان کرده محض اطلاع خاطر مبارک عرض شد.

چند روز بعد از تاریخیکه رحیم خان در تلگرافش معین کرده بود با سران

فصل نود و نهم

ایلات شاهسون و خلخال و غیره بسر کرد کی بیست هزار نفر سوار و پیاده چون بالای آسمانی بطرف اردبیل حلہ برداشت و آنچه در راه خود یافتند آتش زده و خراب کردند و بهر کس دست یافتند کشتند و شهر را در حاصره گرفتند سپس جنگهای سختی میان قشون ستار خان و قشون مهاجم آغاز شد و در نتیجه قسمتی از شهر بصرف رؤسای ایلات درآمد و کار بر ستار خان و پیروانش مشکل و خطرناک شد.

علت عدم موقیت ستار خان با همه شجاعات و معروفیتی که داشت یکدی عدم تناسب میان قشون مهاجم که ده برابر قشون مدافع بود و علت دیگر که بمراتب مهمتر بود نداشتن اسلحه کافی مخصوصاً فشنگ بود.

سیم نلگراف میان تبریز و اردبیل هم قطع شده بود و ستار خان تمیتوانست فشنگ از تبریز بخواهد و اگر هم میخواست بموقع نمیرسد.

بار محمد خان میگفت وقتی که هر طرف حاصره شدیم و سقوط شهر مسلم و غیر قابل تردید بمنظور هبآمد من به ستار خان گفتم دیگر مقاومت و توقف ما در این شهر فایده ندارد و بهتر است جان خود و این بدینختها را از مرگ قطعی نجات بدheim ولی ستار خان نمیخواست دست از جنگ بسکشد و حاضر بود کشته شود و نزک فراد را دوی خود نگذارد ولی هاچون بحیات او علاقه مند بودم و خود کشی را دبوانگی میدانستم او را مجبور بحر کت نمودم.

حسین خان میگفت برادرم که جوان زورمندی بود ستار خان را بلند کردو روی زین اسب گذارد و گفت ما تمیگذاریم نوشت کشته شوی.

باری ستار خان با جمیع از مجاهدین خلط حاصره دشمن را شکافته و با جنگ مختصری که به قلبه شدن چند نفر تمام شد خود را از آن مهله که نجات داد و رهسپار تبریز کردند مردم حق شناس تبریز مقدم آن سردار شکست خورده را چون سرداری فاتح با احترام و اکرام بذریعتند و از سلامتی او شادیها کردند سالار ملی هم چند روز پیش با عده‌ئی از مجاهدین برای کمک ستار خان راه اردبیل را پیش گرفته بود همینکه از واقعه آگاهی یافت با همراهانش شهر مراجعت نمود.

آذر باستان

قتل وغارت فجیعی که در اردبیل بطرفداری از شاه مخلوع شد، انعکس نامطلوبی گه در کشورهای خارجی بخشید دولت ایران را بی نهایت نگران ساخت و کسانی که بیال مینمودند که محمد علیشاه و دستگاه استبدادی برای همیشه رخت برسته وازمیان قته است متوجه شده‌اند که عده‌ئی از خانهای فُوَدَال با پیر حمی هرچه تمامتر از شاه نلوغ طرفداری می‌کنند و آرزوی محمد سلطنت او را در دل می‌پرورانند.

فصل صدام

نرطنه و عصیان

کسانی که تصور میکردند که با فتح طهران و خلع محمد علیشاه و برقراری حکومت ملی استبداد از ایران ریشه کن شده و مشروطیت برای همیشه برقرار و جاویدان کشته بخطا رفته بودند و از دسایس و تحریکاتی که در زیر پرده بر ضد حکومت ملی آغاز شده و پس از چندی علنی و آشکار شد بی اطلاع بودند.

هنوز بیش از بیک ها از تشکیل دولت جدید لکذشته بود که رحیم خان با دستیاری خوانین شاهسون علم عصیان را در آذربایجان بعتر فداری از محمد علیشاه پلند کردند بطوری که دیدیم آتش بیدادگری را برافروختند و بکشتار مردم بیکناه دست زدند.

از طرف دیگر امبر مفخم بختیاری بیک توعلیه خطرناکی در جنوب دست زد و در خفا با شیخ خزر عل که تمام خوزستان را در تحت سلطه خود داشت و در آن ناحیه وسیع با استبداد مطلق حکمرمانی میکرد هم پیمان شد و زمینه آشوب و اغتشاش را در سرتاسر جنوب ایران فراهم کردند.

سردار ظفر بختیاری مینویسد که صولت الدوله رئیس ایل قشقائی که از سردار اسعد دلنشگ بود و از قدرت و نفوذ روز افزون خانواده قوام الملک در فارس نگران شده بود در این توطیه شرکت داشت ولی عملاً اقدامی بر ضد حکومت ملی و مشروطه نکرد.

سواحل دریای خزر مخصوصاً آستارا تا اردبیل میدان ناخت و تاز دسته های غاز نگر که خود را طرفدار شاه خلوع میخوانند کردند بود و جاسوسهای محمد علیشاه که از طرف روسها تقویت و رهبری میشدند در نهاد مراکز حساس آذربایجان و نقاط سرحدی بکاشتن تخم نفاق و بر انکیختن مردم بر ضد حکومت ملی در کار بودند.

مهمنتر از همه جمعی از اعیان و شاهزادگان در طهران تحت الحمایه و با تبعیت

توضیه و عصیان

روسها را پذیرفته و بیشتر مانه برق اجنبی را بر سر در خانهای خود نصب کرده و بانک‌های دولت اجنبی با کمال بی‌پرواژی بنای مخالفت را با دستگاه نوین آغاز کردند و آرزوی برگردانیدن محمد علیشاه را بطهران در دل میپروردند و جاسوسان و کارکنانشان را بعله میان شاه خلوع و توطئه کنندگان را برقرار نموده بودند و بانک‌های روسها بی‌باکانه برضد حکومت ملی زمینه سازی میکردند.

قیام شیخ قربانی در فوجان و توسعه نفوذ او تا حدود گروس و آذربایجان و دست استبداد که پاره‌بیکر از آستین دین بیرون آمده و با حریبه کفار بمعارزه پرداخته بود بیش از بیش دولت جدید را نگران و ناراحت نمود و بچاره جوئی و اداره کرد. پس از مذاکرات و اطلاعات کامل بدساوس و نوطه‌هایی که برضد حکومت ملی آغاز شده بود دولت جدید تصمیم گرفت که بدون فوت وقت سهاردو از مجاهدین تشکیل بدهد و هر یک را برای خاموش کردن یکی از هراکت‌های نوطه و عصیان اعزام دارد.

عصیان ایل شاهسون

هنوز بیش از یک‌ماه از فتح طهران و برقراری حکومت مستر وظه نگذشته بود که آتش ناامنی و اغتشاش در صفحه آذربایجان روشن شد و ایل شاهسون و جمعی از خوانین و رؤسای ایلات آذربایجان که از برکناری محمد علیشاه رنجیده خاطر و مخالف هشو وظه بودند علم عصیان و خودسری را برآفراسند و بقتل و غارت مردمان بی‌گناه پرداختند و دامنه بی‌رحمی را بجهانی رسانیدند که دولت جدید با گرفتاریهای زیاد و خالی بودن خزانه مجبور شد بدون فوت وقت اردوئی بریاست جعفر قلیخان سردار بهادر پسر سردار اسعد که پس از فوت پدر لقب سردار اسعد یافت و یغروم مرکب از سیصد نفر سوار بختیاری و صد نفر فراق و صد پنجاه نفر مجاهد و دو عزاده توب شنید و دو عزاده توب هاگزیم بطرف اردبیل روانه سازد.

این اردو مأموریت یافت که در فوجان توقف نموده با تقابلات آغاز که بدست آخوند ملاقر بانعلی که یکی از روحانیون متند آن سامان بود و مردم باو اعتقاد زیاد داشتند و در حدود نود سال از عمر س رفتہ بریا شده بود خاتمه بدهند.

فصل صدم

پس از ورود سردار بهادر و بفرم بزنجان و جنگیکه میان طرفداران ملاقو ربانعلی و اردوی دولتی دست داد اغتشاش کشند کان متفرق و جمعی از سردارهای آنها حبس و زندانی شدند و ملاقو ربانعلی را بواسطه کبرسن به عتبات ببعید نمودند.

پس از حصول امنیت در زنجان و برقرار نمودن مأمورین مشروطه خواه بریاست ادارات اردوی دولتی بطرف آذربایجان حرکت کرد.

اول پرخورد قشون دولت مشروطه با شجاع اشکار پسر دهیم خان چلبیانلو بود که در محل آلام با سه هزار سوار مشغول بناخت و تاز و چپاول بود.

شجاع نظام در جنگیکه بیش از چند ساعت طول نکشید شکست خورد و بطرف اهر فرار کرد و قراچه داغ را اردوان گاه خود قرار داد و به سنگر بندی مشغول شد پس از چند روز قشون دولتی بطرف اهر حرکت کرد شجاع ن glam که از حرکت ادو بطرف اهر آگاهی یافته بود در گردنه بلند کمین کاهی تهیه کرده و عده‌ئی از سواران خود را در آنجا مخفی کرده بود بورود قشون دولتی سواران شجاع نظام از کمین داه بیرون تاختند و باردوی دولتی چله برند ولی پس از بک جنگ خوبی شجاع نظام با دادن تلفات زیاد شکست خورد و بطرف اهر هزینت نمود.

اردوی دولتی او را تعقیب کرد و وارد اهر شد و دو عراده توپ که از زمان جنگ تبریز بدست رحیم خان افتاده بود تصرف نمود پس از این شکست رحیم خان با عصبا نیت بجمع آوردی قشون برداخت و در اندک زمانی بک اردوی ململ مر کب از چهار هزار لفر سوار و دو هزار پیاده تشکیل داد و بطرف اهر رهسپار شد.

جنگ که میان اردوی دولتی و رحیم خان دو ماه بطول انجام بدد و جنگهای سخن و خوبی که بیان آن موجب طول کلام است میان طرفین وقوع بموست و عاقبت رحیم خان شکست خورد و تمام قشونش متفرق شدند و سه عراده نوب و مقداری تفک و فشنگ بدست قشون دولت افتاد.

رحیم خان بطرف حسرتان که خانه‌اش بود فرار کرد ولی نتوانست در آنجه بماند و پس از چند روز با عیال و اقوام خود به پل خدا آفرین که سرحد میان ایران

توطئه و عصیان

و روایه است فرار کرد.

پس از این فتح اردوی دولتی به تبریز رفت و سردار بهادر یفرم چندی در آن شهر ماندند ولی باز خبر رسید که ایل شاهسون از شکست رحیم خان متبه شده و بحداً شروع بقتل و غارت نموده.

برای تقویت اردوی دولتی دوست نفر سوار بختیاری بسر کرد کی پسر دیگر سردار اسعد رهسپار آذربایجان شد و پس از ملحوق شدن با اردوی دولتی همکی راه اردبیل را که مرکز فعالیت اش را بود پیش گرفتند و در گردنہ قزدیل شهر جنگ سختی میان قشون دولت و شاهسونها در گرفت که بشکست هتمردن خاتمه یافت و در نتیجه امیر عشایر و خوانین شاهسون تسلیم رؤسای قشون دولتی شدند.

در این جنگها هزارها نفر از غارنگران شاهسون و ایلانیکه با آنها همdest بودند کشته شدند و صد و پیست نفر از خوانین معروف آسامان بدست قشون دولتی اسیر گشته شدند که قیمی را در قلعه اردبیل حبس نمودند و قیمی را به طهران آوردند. پس از این جنگ خونین و موقتی که نصیب قشون دولت مشروطه شد تاحدی مخالفان مشروطه بقدرت و توانایی دولت جدید پی برداشتند و هرگاه تحریک روسها در کار نبود مردم آذربایجان پس از آن همه جنگ و بدینه مدتی از نعمت امنیت برخود دار میشدند.

تا گفته نماند که پس از آنکه اردوی دولتی بر راست یفرم و سردار بهادر رهسپار آذربایجان شد با قرخان سالار ملی بنابر تصویب انجمن ایالتی و مخبر السلطنه والی وقت با چهارصد نفر مجاهد به سراب رفت و با اردوی دولتی ملحق شد و در تمام کشمکشها مردانه دوش بدوش رؤسای اردوی دولتی جنگید و همان شبجاعت و پایداری را که در جنگهای تبریز از خود نشان داده بود برای آخرین دفعه بمعرض ظهور رسانید و پس از قلع و فتح دشمنان مشروطه به تبریز مراجعت کرد.

اعزام قشون به آستانه

بطوریکه تذکر داده شد سواحل دریای مازندران که در تحت نظارت دائمی

فصل سیم

روسها بود بسیاریک خوانین قُوّدال و مستبدین دست نشانده اجائب بر ضد حکومت ملی
علم عصیان بن افراشتند و به یغماگری و کشن معدمان بی گناه و بی پناه پرداختند و با
رحیم خان و سران ایل شاهسون و خلخال هم
پیمان و همداستان شده خود را طرفدار شاه
خلوع اعلام داشتند.

دولت بدون فوت وقت معز السلطان
سردار محیی و عمید السلطان برادر سردار محیی
را مأمور امنیت آن سامان نمود سردار محیی
بناقله چند روز بک اردبی مسلح مرکب از
چهار صد نفر مجاهد و دو عراده توپ کوهستانی
فرآهن نمود و بریاست عمید السلطان روانه آن
سامان کرد و سپس خودش با عده دیگر با آنها
ملحق شد.

خوشبختانه بیشرفت اردبی دولتشی در
آذربایجان و ضرب شستیکه از طرف مشروطه
خواهان بایلات و عشاير طرفدار شاه خلوع نشان داده شد و فتوحانیه نسبت سرداران
ملی گردید در شهرهای ساحلی دریای مازندران تأثیر سزاگی نمود و روایه دستیاب
و طوایفیکه عصیان کرده بودند متزلزل ساخت بهمیان جهت ممحض درود سردار محیی
به آستارا متوجه من راه تسلیم و نمکین پیش کر فتند و پس از چند زد و خورد کوچلا
و بی اهمیت عده‌ئی تسلیم و عده‌ئی متفرق شدند و سردار محیی و هر آهانش کامیار
بطهران برگشتند.

اعزام اردو به فارس

خبر ناامنی در فارس دولت را برآن داشت که بک اردبی مرکب از پانصد نا
از مجاهدین بریاست مدحت السلطنه و معاویت حامد الملک شیرازی بفارس اعزام دا

تومله و عصیان

تا با همکاری فشون ساخلو و والی وقت نظم و امنیت را در آن منطقه حسماں برقرار
نمایند و راه میان بندر بوشهر و اصفهان را که مهمترین راه تجارتی ایران بود از اشرار
و قطاع‌الطرق پالک کنند.

مدحت‌السلطنه که یکی از اعضاء مجرب وزارت خارجه بود و از شروع انقلاب
مشروطیت با عشق و علاوه به نظری در جر که مجاهدین راه آزادی در آمده بود و در فتح
طهران سهم بزرگی داشت برای است اردوی مأمور فارس انتخاب شد و حامد‌الملک که
یکی از مشروطه خواهان بنام و شیفتگان آزادی بود و از طلوع مشروطیت جان در کف
و تفکه برداش در راه مشروطیت مجاهدت کرده و در جنگ مجلس نا آخرین ساعت
ایستادگی و جنگ کرد و پس از انهدام مشروطیت مدنی در طهران مخفی بود و پس به
کیلان رفت و به مجاهدین پیوست و در جنگ‌های قزوین و بادامک و طهران شجاعت
و فداکاری به نظری از خود نشان داده بود بمعاونت اردوی اعزامی انتخاب شد.

اردوی مأمور فارس وقتی بکاشان رسید که شهر در تصرف نایب‌حسین کاشی بود
و آن مرد دزد نایکار با هزار سوار جراحتگری و شکنجه مردمان شهر و دهات اطراف
تا حدود اصفهان و عراق مشغول بود و شهر را سنگرینی کرده واستحکاماتی ساخته بود
و چون چنان قرون وسطی بر جان و مال و ناموس مردم بدینخت حکمرانی می‌کرد.

سران مجاهدین بر آن شدند که مردم بیکنای کاشان را از شر اش را نجات بخشدند
و این خار را از جلو راه پایی ملت بردارند این بود که با شجاعت و از خود گذشتگی شهر
را محاصره کردند و به نقاط مرتفع و حساسی که در تصرف اترار بود حله برداشتند پس از یک
شب‌آفه روز جنگ نایب‌حسین و اتباعش مجبور شدند سنگرهای را یکی بعد از دیگری از دست
بدهند و در یکی از مساجد شهر که دارای دیوارهای آجری مستحکم و ابنيه پایداری
بود همراه کشوند و بزد و خورد بپردازند مجاهدین مسجد مذکور را محاصره کردند و با
انداختن چند بمب دیوار مسجد فرو ریخت و مجاهدین بداخله مسجد را یافتد و محاصرین
جمعی نسلیم و جمعی فرار نمودند.

نایب‌حسین چون وضع را خطر پالک دید بمنازه مسجد پناه برداشت و تفکه که در دست

منتظر بیش آمد حوادث شد.

حامدالملک که ریاست و فرماندهی قشون مهاجم را عهده دار بود متوجه شد که نایب حسین در مناره جای گرفته و تا آخرین نفس جنگک خواهد کرد و تسليم نخواهد شد با بی پرواپی یطرف مدخل مناره رفت تا دشمن را زنده بچنگ آورد.

نایب حسین از سر مناره ناظر حرکات فرمانده مجاهدین بود همینکه دید حامدالملک به قیروس رسیده و خیال وارد شدن در مناره را دارد از بالا اورا هدف گلوله قرارداد و اورا مقتول نمود.

کشته شدن حامدالملک اثر ناگواری در میان مجاهدین بخشید و همکی دست از جنگک کشیده گرد جنازه آن شهید جمیع شدند و به آه وزاری پرداختند نایب حسین از موقع استفاده کرد و خودش را تعجات داد و با جمعی از اشرار یطرف کوههای خالد آباد فرار کرد مردم کاشان بیاد بود شهید سعید مجالس سوکواری در شهر بریا کردند و از اظهار تأثیر و تأسف و همدردی خودداری نکردند.

اردوی مأمور فارس پس از چند روز توقف در کاشان متأثر و متألم راه شیراز را پیش گرفتند و پس از بیست روز در میان هلله و شادی مردمان شیراز وارد آن شهر تاریخی شدند.

تأثیر فتوحات قشون ملی مأمور آذربایجان در فارس و خوزستان

در صفحات بیش بطور اختصار شمه‌ئی از اردو کشی به آذربایجان و فتوحاتی که نصیب قشون ملی شد از روی پادشاهی که سردار اسعد از خود بیاد کار گذاarde و در تاریخ بخیاری منعکس شده بنظر خوانندگان رسائیدم اگرچه کایی که در اردو کشی و جنگکهای آذربایجان شرکت داشتند و قایع مفعلي که سردار اسعد از نگارش آنها خودداری کرده و یا بی اطلاع بوده نقل میکنند و از زد و خورد هائی نام میبرند که نگارش آنها بتفصیل از حوصله این کتاب بیرون است آنچه مسلم است فتوحات قشون او بسیاد ملی مخاطره میکند که مشروطیت را تهدید میکرد اگر بکلی از میان نبرد برای بک

توطئه و عصیان

مدتی بتأخر انداخت و توطئه‌ی که در صفحات جنوب مملکت بدست امیر مفخم بختیاری تهیه و آماده شده بود ختنی وازمیان بردا.

امیر مفخم بختیاری عموزاده سردار اسعد پسر حاجی ایلخانی یکی از مردان سرسخت و مستبد برای و دشمن پابجای مشروطه خواهان و رژیم مشروطه بود این مرد که لفود کامل در میان ایل بختیاری داشت و بر نیمی از آن ایل بزرگ و سلحشور حکومهای میکرد و در دوره سلطنت محمد علیشاه فرمانفرمای مطلق بختیاری بود از زمانی که محمد علیشاه بسلطنت رسید طوق بندگی و خدمتگذاری آن پادشاه جبار را برگردان نهاد و از حامیان سرسخت تاج و تخت محمد علیشاه بود بطوری که بنظر خوانندگان رسید بمحض ظهور این پسر امیر مفخم در حدود هزار نفر سوار بختیاری بطهران احضار کرد و شصدهندریز آنها را برپاست برادرش سردار جنگک برای سرکوبی ملت تبریز باردوی عین الدوله فرستاد و خود اوهم با چهارصد نفر سوار در مرکز حفظ و حایت دربار استبداد را عهده‌دار گشت و بحدی هور داعتماد محمد علیشاه شد که میتوان گفت بعد از لیاخف هیچیک از سرداران قدر و منزّلت امیر مفخم را در بیشگاه محمد علیشاه نداشت.

بمحض وصول خبر قیام صمصام‌السلطنه و اشغال اصفهان از طرف مشروطه خواهان امیر مفخم از طرف شاه مأمور سرکوبی مشروطه خواهان اصفهان گردید و خود با هفتصد نفر سوار بختیاری بطرف کاشان رسپار شد و چند روزی در آن دیار بنظم و ترتیب قشونی که با خود داشت یرداخت و آماده برای حرکت با اصفهان شد ولی در همان روزها تلکرا فاً از طرف محمد علیشاه بطهران احضار شد و با عجله خود را پیاپی تخت رساید علت اینکه محمد علیشاه اورا بطهران احضار کرد این بود که اردوی مجاهدین رشت برپاست سپه‌دار شهر قزوین را تصرف کرده بود و خود را برای حرکت بطهران آماده مینمود.

بطوری که نگاشتم امیر مفخم با صدها سوار بختیاری در نمام جنگکهایی که از کرج بطهران مخصوصاً بادامک میان قشون ملی و دولتی پیش آمد شرکت کرد و با سرسری جنگید و در سه روز جنگک طهران آنی آسایش نکرد و سب و روز برای فیروزی محمد علیشاه جنگک میکرد.

فصل صدم

حتی پس از آنکه محمد علیشاه بسفارت روس پناهنده شد امیر مفخم دست از جنگ نکشید و سلطنت آباد را سنگر بندی کرد و سوارهای که داشت در حال آماده باش نگاهداشت و حاضر برای تسلیم نشد پس از آنکه محمد علیشاه از سلطنت خلع شد و سلطان احمد شاه بسلطنت رسید جمعی از رجال مستبد که در آن ایام اپاس مشروطه خواهی در بر کرده بودند و با امیر مفخم دوست وهم مسلک بودند از طرف سردار اسعد سلطنت آباد رفتند و با هزار زحمت او را راضی کردند که دست از اجاحت بکشد و اسلحه را کنار گذاشده بخانه خود برود.

ناگفته نماید که از میان بردن امیر مفخم از طرف دولت وقت و مجاهدین کار آسان ویدش پا افتاده بود و ممکن بود در ظرف چند ساعت او واباعث راجحbor به تسلیم و قمکن نمایند ولی سردار اسعد نظر بقرابت و قوم خویشی و جلو گیری از دو دستگی و خوتویزی میان بختیاریها از امیر مفخم حمایت نمیکرد و حاضر نبود گزندی باوراد آید متأسفانه نه فقط دولت مشروطه مزاحم امیر مفخم و اتباعش که دو سال با کمال سرسختی با هلت میجنگید نشد بلکه با هم پاداش داده شد و برادرش سردار جنگ بحکومت بزد منصب شد و عنده ای از خاتراوهای واقوامش که در تحت امر امیر مفخم با هلت جنگ کرده بودند بحکومت و ریاست رسیدند و امیر مفخم بدون آنکه بدولت مر کزی اعتنا کند را بختیاری را پیش گرفت و رهسپار آن دیار شد و در تمام مدتی که در بختیاری بود با مستبدین طهران مکاتبه داشت و جاسوسان و کار کنان محمد علیشاه با او را بطره داشتند.

همینکه خبر عصیان رحیم خان و رؤسای ایل شاهسون بطر فداری از محمد علیشاه باطلاع امیر مفخم رسید و متوجه شد که شاه مخلوع فکر مراجعت بایران و بدست آوردن تخت و قاج را همچنان در سردار بختیار افتاد توطنمه مهی در جنوب ایران بنفع محمد علیشاه بوجود آورد.

اینک شرح این داستان را امیر مجاهد بختیاری برای شما نقل میکند:
سردار اسعد خبر رسید که امیر مفخم در بختیاری مشغول باقداماتیست و دائماً

نوطه و عصیان

افرادی را بخارج میفرستد و اشخاص مظنون هم بمقابلات او میآیند حس کنجکاوی و علاقه آمرد بشر و طبیت حرک شد که در صدد تحقیق برآید و اعمال امیر مفخم را تحت نظر بگیرد پس از تحقیق مسلم شد که اشخاصی از طهران بمقابلات امیر مفخم رفته اند و از زمانی که محمد علیشاه خاک ایران را ترک کرده رابطه و مکابنه میان او و امیر مفخم بروقرار است.

سردار اسد هرا مأمور کرد به بختیاری بروم و از رویه مرموزی که امیر مفخم پیش گرفته بود آگاهی پیدا کنم پس از چندی توقف در بختیاری و کنجکاوی بر من مسلم شد که نه فقط امیر مفخم با مستبدین طهران و یاغیان آذربایجان سروسرداده بلکه با رؤسای ایلات و طوابیف جنوب و غرب ایران هم رابطه مخفی پیدا کرده و نمایندگانی برای ملاقات آنها فرستاده است.

پس از چندی امیر مفخم به بهانه رفتن قشلاق بخوزستان رفت و منهم بدون آنکه متوجه بشود چون سایه در هر قدم با او همراه بودم بخوزستان رفت و چند نفر از خانزاده های بختیاری را که شیفتہ مشر و طبیت شده بودند و از مشر و طه خواه بودن بخود همیالیدند و مورد اعتماد امیر مفخم بودند بخود جلب کردم و آنها را مأمور و مراقب اعمال امیر مفخم نمودم در نتیجه معلوم شد پس از آمد و شده ها و مکابنایی که میان شیخ خزعل و امیر مفخم رد و بدل میشود مقرر میگردد که برای عقد قرارداد محترمانه در خوزستان با یکدیگر ملاقات کنند و سفر امیر مفخم بخوزستان بهمین منظور بوده در نتیجه کاوش بسیار و بدنست آوردن فامه هائی که میان شیخ خزعل و امیر مفخم و سایر رؤسای ایلات جنوب و غرب رد و بدل شده بود و دستگیر کردن چند نفر از چاسوسان طرفین مسلم شد که از دیر زمانی میان امیر مفخم و شیخ خزعل و صولت الدوّله رئیس ایل قشقائی و والی پشت کوه و چند نفر رؤسای که کیلویه صحبت از عقد اتحاد و اتفاق برای باز کردن ایدن محمد علیشاه بایران و تشکیل چند ستون قشون از ایلات و عشایر جنوب و غرب برای حمله به طهران و از میان برداشتن حکومت ملی و مشر و طبیت در میان بوده و اینطور تصمیم گرفته شد که پس از آنکه شیخ خزعل و امیر مفخم معاهده را امضا کرده برای سایرین

فصل سیم

بفرستند تا آنها هم امضا کنند بطوریکه نگارنده این تاریخ تحقیق کردم و بادداشت‌های سردار ظفر بختیاری هم مؤید نظر نگارنده است پس از آنکه معاہده نامه با قرارداد مذکور را امیر مفخم و شیخ خزعل و والی پشت کوه و چند نفر از خواین که کیلویه امضا میکنند به توسط دو نفر از خواین بختیاری بنام حسینعلی خان و شاکر خان و رئیس التجار نماینده شیخ خزعل برای امضا از دولت‌الدوله میفرستد ولی صوات الدواه از امضا امتناع میکند و میگوید با اینکه سردار اسعد سردمشمنی با من دارد و میخواهد من و خانواده ام را بدست خانواده قوام‌الملک نابود کند ولی من از اول طلوع مشروطیت طرفدار مشروطه بودم و بعد از این هم خواهم بود و عملی برخلاف مشروطه نخواهم کرد. سران توطنه و عصیان تصمیم کرفته بودند که همینکه فصل بهار آغاز شد شروع بعملیات جنگی کنند و قشونی را که زیر درجه تهیه دیده بودند روانه طهران سازند ولی وقایع وحوادثیکه پیش آمد با آنها اجازه و فرصت نداده آرزوی خود را اجرا نمایند و فتوحات در خشان قشون ملی در آذربایجان و فراد و حبیم خان بروسیه و دستگیرشدن در حدود صد و پنجاه نفر از خواین درؤسای ایلات طرفدار محمد علیشاه و عقیم‌ماندن نقشه روشهای نقشه آنها را نقش برآب کرد و امیر مفخم عایوس و کله خورده بخانه خود باز گشت.

مسافرت ستارخان و باقرخان از تبریز بطهران

از زمانیکه قشون روس وارد تبریز شد و در آن سامان استیلا بیدا کرد قنسول روس صاحب‌منصبان روسی و ابرائیهای مستمد که تحت حابت روشهای قرار در فته بودند خواین و رؤسائے ایلات که با روشهایم داستان بودند تمام سعی و کوشش خود را بکار میبردند که چراغ آزادی را که در تبریز بدست ستارخان و کروهی از آزادیخواهان آن دیوار روشن شده بود خاموش کنند و آن کانون مشروطیت و آزادی را از میان بینند و از کسانیکه در راه آزادی علی‌رغم سیاست روس مجاہدت کرده بودند انتقام بکشند و مجاہدین و سردهنهای آنها را مخصوصاً مجاہدین قفقازی را تار و مار نمایند و کلیه آثار مشروطه و آزادی را از میان بینند و چون ستارخان بزرگترین مظاهر قدرت ملی و قیام آزادی بود تمام فشار روشهای با متوجه بود و با کلیه وسائل ممکنه آن مرد فداکار

توطئه و هصیان

و نامی را میخواستند از میان بردارند تا بتوانند بدون عانع در آذربایجان حکومت خود مختاری و رژیم استبداد قزاری را ایجاد نمایند بطوریکه در صفحات پیش نگاشتم ستارخان مجبور شد برای چندی به قنسولگری عثمانی پناه ببرد و خود را از دسترس روسها در امان سازد.

پس از مراجعت ستارخان از اردبیل با آنکه از مداخله در امور خودداری میکرد و در حقیقت انزوا پیش گرفته بود روسها از تفوّف معنوی او در میان ملت و احترامیکه مردم فسیبت باور داشتند نگران بودند و برای دور کردن او از آذربایجان دست بمانورهای سیاسی زدند و سفیر روس مقیم طهران از طرف دولت متبع خود بدولت ایران فشار میآورد که برای حسن رابطه میان دولتين وامنیت آذربایجان باید ستارخان و باقراخان را بظهران احضار کنند.

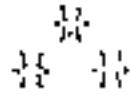
بطوریکه وزیر خارجه وقت حکایت میکرد روسها چند پادداشت سخت در این موضوع بوزارت خارجه ایران دادند که دولت صلاح نداد است علنی شود و در جراید و مجلس منعکس گردد علت هم اینست که دولت فوتبیاد مشروطه کمال ملاحظه و رعایت را برای راضی نگاهداشتن روسها میکرد و با آنکه بهتر بگوییم دولت از روسها میترسید و از آینده اوضاع بغایت نگران بود مخبرالسلطنه والی آذربایجان هم از فشار روسها بی انصیب نبود و پی در پی قنسول روس و رئیس فشون تبعید سرداران ملی را از او میخواستند دولت هم بوسیله تلگرافات رمز مخبرالسلطنه را از فشار روسها مطلع میکرد و از او چاره کار را که در آن زمان بسی متکل بود میخواست زیرا محبویت و معروفیت ستارخان در ایران و در کشورهای آزاد جهان مخصوصاً در حوزه علمیه نجف بدرجۀ ئی بود که هضم کلمه تبعید و یا احضار ستارخان از طرف دولت برای ملت ایران غیرممکن و مخاطرات زیادی در بر داشت.

مخبرالسلطنه مصلحت دید که محرومانه با اعضاء انجمن ایالتی مطلب را در میان بگذارد و از فشاریکه روسها بدولت وارد میآوردند آنها را مطلع نمایند و خاطرنشان کنند که اگر روسها از طرف دولت ایران مأیوس بشوند ممکن است فشون روس بدون

فصل صدم

ملاحظه و پروا سرداران را دستگیر و بمحل غیر مناسبی تبعید نماید و در صورتیکه ستارخان و مجاهدینیکه اطرافش هستند مقاومت کنند کار بجهنمگ و زد خورد بکشد و در نتیجه جان ستارخان بخطر بیفتد و بدینختیها ئیکه پیش بینی او ممکن نبود برای دولت نوبتیاد مشروطه و مردم تبریز پیش بباید اعضاء انجمن که مردان عاقل و محربی بودند صلاح داشتند موضوع را با خود ستارخان در میان بگذارند و او را از ماقع آگاه کنند.

در مرحله اول گفتگو ستارخان خیال میکرد که این دسته گلی است که مخبر السلطنه به آب داده و مخبر السلطنه است که برای در دست داشتن کلیه اقتدارات میخواهد اورا از نبریز دور کند ولی پس از آنکه باتفاق چند نفر از اعضاء انجمن با مخبر السلطنه ملاقات کرد و از حقایق امر اطلاع پیدا کرد متوجه شد که موضوع مهمتر از اینست که تصور کرده و چاره‌ای جز تسلیم در مقابل حوات نیست و باید خواهی نخواهی کاری انکرد که بهانه بست روشهای بیفتند و مشکلاتی برای مملکت و مشروطه پیش بباید این بود که پس از مشورت با زعمای ملت تبریز تصمیم بمسافرت به طهران را گرفت و آماده بودن خود را برای حرکت به مخبر السلطنه اطلاع داد و در تهیه وسائل سفر یکه متأسفانه دیگر باز گشت نداشت گردید.

روز بیست و هشتم اسفند برای حرکت ستارخان و باقرخان بطرف طهران در نظر گرفته شد آن روز با آنکه مردم تبریز میدانستند سردار ملی و سالار ملی بمیل خود تبریز را ترک نمیکنند و در حقیقت از شهر یکه یازده ماه با آن جوانمردی و رشادت در مقابل قدرت استبداد استفاده کی نموده و در نتیجه دوباره مشروطیت در ایران برقرار شد تبعید شده‌اند و روشهای ایل نیستند مردم احساساتی در موقع حرکت آنان از شهر نشان بدهند تمام مردم تبریز دست از کسب و کار کشیدند و بازارها و دکارکین را تعطیل کردند و در خیابان‌هاییکه بجاده طهران هنگامی همیشد اجتماع نمودند و باحال تأثیر و تأسف غیرقابل وصف در میان طوفان احساسات و فریاد زده باد سرداران ملی پایمنده باد مشروطیت

توحیه و عصیان

آنرا بدرقه نمودند.

بنابراین سردار بهادر و یفرم که هنوز در تبریز بودند کلیه افراد اردوی ملی در دو طرف معبرد و سرداران ملی با نظم و ترتیب بی سابقه قرار گرفته بودند و در موقعیکه کالسکه مسافرین در میان هزارها نفر معاریف شهر و برگزیدگان ملت و سردار بهادر و یفرم حرکت کرد در حالیکه چند دسته وزیریک سرودملی را مینواخت سرداران سلام نظامی دادند صد لفرسوار از شجاعترین و معروفترین مجاهدین تبریز در حالیکه نفیک در دست داشتند و کالسکه را الحاطه کرده بودند با سردار و سالار ملی رهسپار طهران گشتند.

در همه شهرها و قصبات میان تبریز و طهران از طرف مردم استقبال و مشایعت بی نظیری از آنها بعمل آمد مخصوصاً مردم زنجان مهمانان گرامی را تا چند فرسخی شهر استقبال کردند و چند روز آنها را در شهر تکاهداشتند و مهمانیها و پذیرائیهای شایانی از آنان نمودند عددی از نمایندگان مجلس شورای ملی و معاریف مشروطه خواهان از تهران بقزوین آمده منتظر ورود ستارخان و باقرخان بودند.

با آنکه شهر قزوین در حقیقت از طرف قشون روس اشغال شده بود مردم برای استقبال سردار ملی و سالار ملی شتافتند و قدم آنها را گرامی داشتند و شهر را با احترام آنان چراغانی نمودند.

ورود به طهران

سردار ظفر در تاریخ بختیاری میتویسد استقبالیکه مردم طهران از ستارخان و باقرخان کردند تا این زمان از هیچ پادشاهی چنین استقبالی نشده بود در آن روز راه میان کرج و طهران مثل یکی از خیابانهای پر جمعیت شهر شده بود آنچه وسائل نقلیه از کالسکه، درشگه، اسب، قاطر در طهران بود مورد استفاده مستقبلین قرار گرفته بود ستارخان و باقرخان در حالیکه دریک کالسکه سرگشاده جای گرفته بودند و صدها درشگه و کالسکه و صدها سوار از عقب کالسکه آنها دران بود در هر قدم جمعی از مستقبلین بر میخوردند و مجبور بودند دقیقه‌ئی توقف کنند و رو بوسی و احوالپرسی نمایند.

مهر آباد که در آن زمان متعلق به معیرالممالک و دارای باعث وسیع و محلی شبیه

فصل صدم

پیاغ لو کسامبورک پاریس بود برای پذیرائی سردار ملی و سالار ملی آماده کرده چندین دستگاه پوش بزرگ و چادر دولتی در اطراف باعث برپا کرده و صدها میز مملو از شیرینی و عیوه در وسط آنها جای داده بودند و صد ها پیشخدمت و آیدار بدادن چای و شربت و شیرینی بمردم اشتغال داشتند و هزارها نفر اهلی طهران از هر طبقه انتظار ورود مسافرین را داشتند.

قبل از ظهر مسافرین در میان طوفان احساسات وارد باعث مهر آباد شدند و چند ساعت برای صرف تهار و رفع خستگی توقف کردند و سپس در میان هزارها مستقبلین بطرف طهران رهسپار گشتند.

شاه و هیئت دولت در عمارت گلستان انتظار ورود آنان را داشتند پس از آنکه با تجلیل و احترام از طرف دولت پذیرائی شدند باافق سپهبدار و سردار اسعد و سایر وزراء بحضور شاه و نایب السلطنه شرفیاب شدند.

سپس با همان کوکبه و جلال بطرف خانه صاحب اختیار که در آن زمان بخلل ترین خانهای طهران بود و برای پذیرائی آنان آماده کرده بودند روانه شدند.

متجاوز از صد نفر از علما و شیوخ ملیون در طالار بزرگ آمینه از سرداران پذیرائی کردند و درود آنها را تبریک کفته اند سپس اشرف الواعظین که بدلی از وعاظ مشروطه خواه بود پیا برخاست و قصیده غرائی که متأسفانه بیش از چند بیت آن در خاطرم نمانده و بیاد آن روز در اینجا نقل میکنم در میان تحسین و تمجید حضار خواهد:

ای شهیدان وطن خیز بدوقت خواب نیست	دوره ظلم و جفا و جور و استبداد نیست
ای جمال غرقه در خون تادبادت جسم و جان	ای ملک از خون تو ابران شده رشک جنان
ای سرافیلا ز صورت یعن فیامت شد عیان	جلگی خیز بد بس شادی کنان
حضرت ستار چون سام نربمان آمده است	شکر جای کفر استبداد ایمان آمده است
آتش نمود استبداد ابراهیم سوخت	ابن عجیتر در بهایش افسر دیهیم سوخت
حلق مظلومان یقین جلال را در خیم سوخت	بلکه ظلم آن ستمگر جان بلک اقلیم سوخت
پس از چند روزیاران آنرا که فعلاً سفارت روس است برای حسکن دائمی	

توضیح و عصیان

سردار ملی و سالار ملی و مجاهدینی که همراه آنان بودند معین کردند و مهمانها از خانه صاحب اختیار با آن کاخ محل محل و بزرگ منتقل شدند و از طرف دولت با عزت و احترام از آنها پذیرائی بعمل می آمد.

حرکت اردوی اعزامی آذربایجان بطریق آن

روز بیست و دوم فروردین مردم تبریز بیان فتوحات و خدمات قشون اعزامی در میدان مشق مجلس جشن و سروری برپا کردند و برای سردار بهادر و یفرم خان و والی واعضای انجمن چایگاه مخصوصی آراستند شاگردان مدارس و کلیه طبقات مردم در آن مجلس جشن و سرور شرکت کردند و پس از پذیرائی واکراد خطابهای قشون اعزامی با نظم و ترتیب و صفو منظم رژه رفتند و سردار بهادر و یفرم از مردم تبریز خدا حافظی کرده بطرف اردبیل رهسپار شدند.

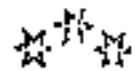
چون از فتوحاتی که نصیب اردوی ملی در اردبیل و خلخال شد بطور اختصار در صفحات پیش گذارش دادم باین فصل خاتمه میدهم و در پایان آنچه گفته شد متذکر میشوم موقیت و کامیابی که نصیب دولت مشروطه در این سفر چنگی شد نه فقط مردم آذربایجان برای هدفی از شر غارتگران خلاصی یافتهند بلکه تأثیر آن فتوحات موقیت دولت مشروطه را در سراسر ایران حکم نمود و خیالات سرکشان را نقش برآب کرد عده‌ئی از خوانین و گردانکشان متمرد که بدست قشون دولتی اسیر شده بودند در اردبیل محبوس گشتند و در حدود هفتاد نفر از معاريف آنها تحت الحفظ از راه آستانه طهران شدند و در طهران محبوس گشتند.

نظر بوقایع وحوادی که بعد از این میدهدنا چار از ذکر این نکته هست که موقیت بختیاریها که ریاست آنها را سردار بهادر عهده دار بود و مجاهدین که در تحت فرماندهی یفرم بودند سبب شد که یک روح اعتماد و همکاری میان این دو قوه بوجود بیاید و گفته قرازوی این دسته را در سیاست پایتخت سنگین نر کند.

از نظر حق شناسی ناگفته نمی‌گذارم که در این اردو گشی و چنگها حاجی علیرضا خان گروسی با چهارصد نفر سوار شرکت داشت و در فیروزی که نصیب دولت

فصل سیم

مشروطه شد حق بسزائی دارد.

در هین ابام و قابع دیگری روی داد که گرچه فاچیز نظر میرسد ولی چون ناثیر بسیار در پیش آمد های آینده دارد لاگزیر از ذکر آنها هستم.

اول شاهزاده بهمن میرزا که در قشون روس سمت صاحب منصبی داشت جمعی اش را گرد خود جمع کرد و با دستیاری یکی از متنفذین زنجان غفلتاً با آن شهر وارد شد و بطریق داری از محمد علی شاه بنای قتل و غارت را گذارد میرزا صالح خان وزیر اکرم حاکم شهر که از آزادی خواهان بود با اینکه قوه‌ئی در اختیار خود نداشت بدستیاری و کمل مردم شهر با مهاجمین جنگید و پس از هفده روز زد و خورد آنها را از خالک زنجان بیرون راند.

دوم یکی از سربازان روس از اردو گاه گریخته و در خانه مرحوم ثقة الاسلام پناهندگی شده بود مردم می‌گفتند این مرد روسی می‌خواسته مسلمان بشود بهر حال در نتیجه یک هنگ قشون روس خانه مرحوم ثقة الاسلام را محاصره نموده و مانع دخول و خروج افراد خانواده شد می‌گویند حتی راه آب و نان را هم با آنها بستند عاقبت خبر السلطنه قنسول روس و رئیس قشون را ملاقات نمود و به رزبانی بود آنها را مقاعد کرد که دست از محاصره خانه ثقة الاسلام بردارند.

سوم روز ۳ خرداد میان پاسبانان و یک نفر ارمنی تبعه روس تزاع می‌شود پاسبانان ارمنی مذکور را که عمل خلاف مرتکب شده بود جلب و حبس می‌گفتند بمحض رسیدن خبر بفرماندهی قشون روس یک گروهان بعلوف کلانتری که ارمنی مذکور در آن حبس بود روانه می‌شوند و پس از محاصره محل کلیه افراد پلیس از معاحب منصب و ذا بین را خلیع سلاح می‌گذند و آنها را با خواری و ذلت در میان گرفته باردو گاه می‌برند با اینکه مردم از رفتار روسها بسیار خشمگین بودند و علنًا اظهار تنفر و عدم رضایت می‌گردند و تلگرافاتی هم بنمایند کان مجلس مخابره نمودند خبر السلطنه و اعضاء انجمن مردم را بصیر و شکیبائی دعوت می‌گردند و می‌گفتند باید بهانه بدهست

توحثه و عصیان

روشها داد زیرا آنها مخصوصاً مرتكب این اعمال می‌شوند که سر و صدا میان مردم برخیزد و کشمکش پیش بیاید تا مقصود نهائی خود را که نسلط مطلق بر آذربایجان است عملی تماشند مردم بدینخت همچ چاره‌ئی جز سوختن و ساختن نداشتند ظلم حیکشیدند و تحمل می‌کردند.

فصل صد و یکم

کشته کش، و اختلاف هیان، و شرو و خواشان

بطوریکه صفحات تاریخ اشان میدهد درمیان اقوام و ملل جهان حوادنی روی
میدهد و وقایعی پیش میآید متعددالشكل و شبیه بیکدیگر که کوئی همه آنها را دریک
قالب ریخته اند یا آنکه از هم تقلید کرده اند بهمین جهت ابن گوه و قایع شبیه بهم
تصورت یک اصل کلی درآمده و گفته میشود تاریخ جز مکرات چیز دیگری نیست در
 تمام انقلابات در راه وصول به آزادی و نهضتهای سیاسی و اجتماعی که با مجاهدت و فدا کاری
 جمعی افراد هم فلک و هم عقیده بوجود می آید پس از موفقیت و کامیابی میان همان
 کسانیکه با اتحاد و اتفاق دست بدست هم داده و آن انقلاب و با نهضت را بپایان رسانیده اند
 اختلاف پیدامیشود و گاهی آن اختلاف بعدی شدید و دامنه دار میشود که کاربرد و خورد
 و خواریزی میکشد و یک دسته دسته دسته دیگر را که دروز برادرانه باهم رای موفقیت
 در نهضت مقدس فدا کاری میکردند از میان بر هیدارد اگر بخواهم علی و موجبات
 این اصل کلی و ما بهتر بکویم فلسفه آنرا بیان کنم ناید کتابی تألیف ننم دیا لاقل
 صفحانی چند براین تاریخ بیفزایم ولی بواسطه نیوتن فرمت بطور اختصار بد کرچند
 علت اساسی قناعت میکنم .

اول چیزیکه پس از انقلاب عربی وجود میکند اختلاف عقیده و سلیقه میان
 رهبران انقلاب است جماعتی بر این عقیده میشوند که با همان نیروی انقلاب و عنصریکه
 موجود انقلاب شدند وفتح و فروزی را بدست آورده اند باید بدون اندیشه و پروا پیش
 رفت و موافع را باشد و سختی از میان برداشت و هم‌آرزو هارا جامد عمل پوشانید و کار
 را ناتمام نگذارد و با خرسانید جماعت دیگر بر این عقیده اند که انقلاب برای برداشتن
 موافق است که جلو راه ترقی و تکامل را اگرفته و پس از برداشتن موافق بوسیله انقلاب

کشمکش و اختلاف میان مشروطه خواهان

باید بهداشت عقل و مصلحت و در نظر گرفتن اوضاع روز واستعداد مردم با ملاحت پیش رفت و از تندی و شدت عمل اجتناب نمود.

جماعتی براین عقیده اند که با همان اسباب و آلات وبا بهتر بگوئیم بدست همان اشخاص که موجب و سبب انقلاب بودند و با فداکاری و جانبازی اساس بیداد گری را ویران کردند باید بندهان کاخ سعادت ملک وملت را تهداد و از شرکت دادن عناصر خصه انقلاب در ساختمان توین باید اجتناب کرد.

جماعتی براین عقیده اند که کسانی که عامل خرابی و ویرانی دستگاهی بوده اند قادر به آبادی دستگاه نوینی نیستند و مردمانی که انقلاب را بوجود آورده اند و با موقیت خاتمه داده اند پس از خاتمه انقلاب باید جای خود را باشخاصی که قادر بساختمان بنای نو هستند بدهند و کنار بروند.

طبعاً این منطق بمزاج کسانی که با فداکاری انقلاب را بپایان رسانیده اند و آرزوها در سرداری سازگار نیست و هیچ وقت حاضر نمی شود که با رضایت خاطر و بدون مقاومت مبدانی را که قتح کرده اند بدست جماعت دیگر بسیار نمود و پی کار خود بروند و همین اختلاف عقیده و سلیقه موجب تفرقه و جداگانی رهبران انقلاب می شود.

علت مهم دیگر که موجب اختلاف و کشمکش میان زعماء و پیشوایان انقلاب می شود اینست که بسیاری از افرادی که در سایه یک انقلاب ملی موقعیت و مقامی پیدا کرده اند و در پرتو نور آزادی ارتقاء یافته اند و حتی مرد ناریخی شده اند بواسطه نداشتن قوه تفکر و تحقیق خیال میکنند که لیاقت و شایستگی و فداکاری آنها سبب کسب شهرت و محبویت آنها در جامعه شده و آنها را بمقام سرداری و پیشوائی رسانیده و با این حقیقت یی نبرده اند که مقامی که بدست آورده اند بواسطه اهمیت اصولی بوده که از آن پیروی میکردد و مردمی بوده که در راه آن فداکاری نموده اند چنانچه همین اشخاص که در راه آزادی یک ملت از قید عبودیت قیام کرده و با فداکاری شاهد مقصود را در آغوش گرفتند و مردم تاریخی و ملی شدند و شهرت جهانی پیدا کردند هرگاه همین فداکاری و مجاهدت را در راه یک مقصود و منظور بی اهمیت می نمودند کوچکترین موقعیت و

فصل صد و پنجم

معروفیت جهانی و اجتماعی پیدا نمی‌کردند اینست که اشخاصی که در نتیجه نادانی پس از انقلاب موضوع مردم و اصول را نادینه گرفته اند و خود را از عملیاتی که سبب بزرگی آنها شد دور نگاه داشته‌اند به مخالفت شدید کسانی که معتقد باصول هستند و اشخاص را برای عقایدشان محترم می‌نمایند برخورده از میان میروند و نام بیکنی که با فداکاری بدست آورده اند از دست میدهند و هر گاه طبقه‌ئی که تغیر او ضایع را مولود تهییخت خود داشته بودسته دیگر غلبه کند اصول و آزادی که برای تحصیل آن آنهمه فداکاری شده از میان میروند و اوضاع بصورت اول بر می‌گردند.

بکی دیگر از علل تواید اختلاف میان موجودین انقلاب اینست که طبقاتی که در انقلاب شکست خورده و از میدان بدر رفته اند برای تجدید موقعیت و حیات سیاسی خود ناکنیکه عرض کرده لباس انقلابی دربر نموده و در میان سران ملیون تخم اختلاف و نفاق کاشته و دودستگی بوجود می‌آورند و آن دو دسته را به مخالفت با یکدیگر تشجیع و تحریص می‌کنند و ببارزه و امیدارند و در نتیجه له فقط مه قیمت از دست رفته خود را باز می‌یابند بلکه انتقام خود را از کسانی که آنها را مغلوب کرده و بزانود آورده وقدرت و نفوذشان را از میان برده می‌گیرند شک بیست که این طبقه بیشتر در انقلابیونی که حس جاه طلبیشان بیشتر و اعتقادشان باصول و عقاید کمتر است زودتر نفوذ پیدا می‌کنند و بدون آنکه آنها متوجه راه خطرها کنی که در پیش گرفته اند بشووند آلت اجرای مقاصد کهنه پرستانه این جماعت می‌گردند و آنچه را که با خونریزی و فداکاری بدست آورده اند برای گان از دست میدهند.

۱۶۷
۱۶۸

با کمال تأسف مشروطیت توینیاد ایران از خطری که در بالا گفته شد نتوانست بر کنار بماند و از اختلاف و نفاق که بزرگترین دشمن آزادی و موجب پراکندگی حکومت ملی است دوری جوید و دیری نگذشت که دودستگی و کشمکش میان زعمای مشروطه و رهبران ملت و سرداران ملی آغاز گردید و کار بهرج و مرج و خونریزی کشید و خدمات جبران های ذیری بر بیکر مشروطیت وارد آمد که هنوز هم جراحات

کشکش و اختلاف میان مشروطه خواهان

آن اتیام بیافته و آثار آن دیده میشود.

چون از نظر تاریخ اختلافات که میان مشروطه خواهان بروز کرد تأثیرات عمیق در تقدیرات ملک و ملت داشت در خوراینست که مورد مطالعه دقیق قرار گیرد و در علل و موجبات آن بحث شود و نتایج سوئیکه از آن عاید حکومت و بنیاد ملی شد روشن گردد.

تفصیل اختلاف میان مشروطه خواهان در دوره اول مشروطیت و با باصطلاح در مشروطه صغير کاشته شد و در دوره مهاجرت ریشه دو اندی و پس از فتح طهران سرازخاک بیرون آورد و بقول معروف آفتابی شد.

در اواسط مشروطه اول بطوریکه در مجلدات سابق این تاریخ نوشته شد میان مشروطه خواهان تندر و انقلابی و مشروطه خواهان محافظه کار و اعتدالی برای استقرار و برقراری مشروطیت و مستحکم کردن مبانی آزادی و خط مشی انقلاب ملی اختلاف بود انقلابیون عقیده داشتند که جزیاً آهن و آتش و جنگ و مقاومت محال است آزادی را حفظ کرد و حکومت مشروطه را پایدار و مستقر نمود و شاه ستمگر را بزانو درآورد محافظه کارها معتقد بودند که همانطوریکه بدون جنگ و خونریزی با مظلومیت و مقاومت هنفی و تحصن مشروطه بدست آمد باهان وسائل مسالمت آمیز بدون جنگ و خونریزی میتوان مشروطیت را حفظ و از گزند بد خواهان محفوظ داشت و با ملاحت و اندزو نصیحت با شاه کنار آمد این اختلاف را که بعقیده نگارنده یک اختلاف عقیده و سلیقه و از روحیات و سلسله اعصاب اشخاص سرچشمه گرفته بود به فقط در خور ملامت نیست بلکه باید اینگونه اختلافات نظری و عقیده‌ئی را بقول فرانسویها اختلاف پاک نام نهاد ولی با کمال تأسف همین اختلاف پاک و عقیده بزرگترین بد بختی را برای کشور و مردم بوجود آورد و سبب از میان رفتن مشروطه و آنهمه خونریزی شد زیرا در نتیجه این اختلاف مشروطه خواهان نهرویه مسالمت آمیز پیش گرفتند و نه راه جنگ و مقاومت را تعقیب کردند قسمی از قوای ملی را متفرق کردند و عده‌ئی را نگاهداشته و بجنگی دست زدند که شکست آن مسلم و غیر قابل تردید بود در صورتیکه اگر یکی

فصل صد و پنجم

از دو عقیده را تعقیب میکردند بعبارت دیگر یا همکنی راه صلح و مسالمت را پیش میگرفتند و یا متفقاً مقاومت میکردند و مردم را بجهنمگ تحریص و تشویق میکردند شاید به نتیجه میرسیدند.

پس از انهدام مشروطیت جماعتیکه بخارج ایران مهاجرت کرده بودند چنانچه شبوء همه مردمان شکست خورده است گناه شکست را سُکردن دسته دیگر میانداختند و آنها را سبب از میان رفتن مشروطه میخوانندند محافظه کاران د یا محظوظین میگفتند که کشن انابک و بمبیکه از طرف تندروهابکالسکه محمد علیشاه انداخته شد و فحاشیهایکه علناً در مجتمع میکردند سبب دشمنی محمد علیشاه با مشروطه شد و آنرا بتوب بستن مجلس وادار کرد.

تندروها در مقابل عقیده داشتند که بیحالی و محافظه کاری محظوظین و اقدام خائنانه ئیکه در متفرق کردن سربازان ملی و مدافعين آزادی نمودند و جبن و تبر و هر دلیکه از خودشان دادند و سازشیکه بعضی از بر کزید دان آنها با دوبار استبداد کردند محمد علیشاه را تشجیع و موفق بخرابکردن مجلس و انهدام مشروطیت نمود. این اختلافات در آن زمان از دابر انتقاد و خورده کیری فجاوز نه میکرد و اثری بر آن مترقب نشد و عموم مشروطه خواهان متفقاً دریک جبهه بالاستبداد مبارزه میکردند و در اصل زلده کردن مشروطیت و اجرای قانون اساسی با هم متفق بودند.

پس از فتح طهران

پس از فتح طهران و تشکیل حکومت جدید دیرمی نلذشت که گیاه زهر آلو اختلاف و تفاق از خالک سر برآورد و کسمکش علنی و آفتابی سه و دو روز پرور شد کرد تا به ترویخونر بزی سران احرار و جنگ پارل منتهی شد و در همان آیام حزب بنام انقلابی و حزب دیگر بنام اعتدالی که از اختلاف میان مشروطه خواهان سرچش میگرفت بوجود آمد.

پیش از اینکه وارد دروقابع وحوادث زائیده شده از اختلاف میان مشروطه خواهان بشوم اجازه میخواهم یکی از مهمترین حقایق را که دیگران یا از درک آن عاجز بود